Dosarul nr. 1-9/2025/1-21060591-28-1-02012025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

09 iulie 2026 mun. Edineţ

Judecătoria Edineţ, sediul Central
Instanţa în componenţa:
Preşedinte de şedinţă, judecător Bîrsan Ghenadie
Grefierilor Albu Cristina, Bogomolnaia Tatiana
Berliba Nicoleta și Cobîleanschi Iuliana
cu participarea:
Procurorilor Lungu Vitalie și Podgurschi Nadejda
Avocatului Bucicov Sergiu
Interpretului Rusnac Liudmila

a judecat, în şedinţă de judecată ***publică***, în ordine generală, inclusiv și prin teleconferință, cauza penală privind învinuirea adusă lui:

Ciorba Nicolae, c/p *****, a.n. *****, originar din satul ***** și domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, posedă limba română, căsătorit, studii medii, supus militar, anterior necondamnat, angajat în câmpul muncii, persoane la întreținere nu are, studii medii speciale, fără grad de dezabilitate, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, reținut pe cauza dată nu a fost, copia rechizitoriului a primit, învinuirea îi este clară, drepturile şi obligaţiile i-au fost înmânate şi explicate de către procuror.

Învinuit de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Cauza penală pornită la data de 14.01.2016 (f.d. 1, Vol. I) şi remisă instanţei la data de 02.01.2025 (f.d. 213, Vol. VII).

În procedura judecătorului Bîrsan Ghenadie se află din data de 02.01.2025 (f.d. 214, Vol. VII).

Acuzatorul de stat, adjunctul interimar al Procuraturii Edineț Lungu Vitalie, a solicitat recunoașterea inculpatului, *Ciorba Nicolae*, vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) Cod Penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce implică angajarea persoanelor în muncă, pe un termen de 3 ani, cu aplicarea față de inculpat a măsurii preventive sub formă de arest preventiv, cu luarea sub strajă

din sala de judecată și a menține măsura preventivă pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Apărătorul inculpatului, avocatul Bucicov Sergiu, a solicitat aplicarea față de inculpat a Legii nr. 243 din 24.12.2021 cu privire la amnistie, cu încetarea procesului penal.

Părțile vătămate Antosiev Iana, Antosiev Igor, Zabașta Anatolie, Turchin Igor, Bușînschi Dorin și Buga Mihail – au renunțat la acțiunile civile înaintate pe parcursul examinării cauzei penale.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

CONSTATĂ:

*Ciorba Nicolae***,** pe parcursul anului 2014 și anului 2015, datile concrete nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, acționând cu intenție, gestionând o firmă de transport de mărfuri amplasată pe teritoriul Federației Ruse, relativ regiunea Moscova (И.П. ”Чорба Николай Иванович”), având scopul de obținerii de munci de la alte persoane împotriva voinței lor, a angajat la întreprindere cetățenii Antosiev Igor Filip născut la ***** locuitor al *****, Antosiev Iana Stanislav născută la ***** locuitoare a *****, Buga Mihail Nicolae născut la ***** locuitor al *****, Zabașta Anatolie Vasile născut la ***** locuitor al *****, Turchin Igor Vasile născut la ***** locuitor al *****, Bușinschi Dorin Alexandru născut la ***** locuitor al*****, precum și alte persoane la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, promițându-le un salariu lunar decent.

Astfel, Ciorba Nicolae acționând cu intenție, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei, profitând de buna-încredere a persoanelor, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea falsă precum că ar avea nevoie de șoferi de camioane și alt personal de muncă calificat, că vor activa legal și că vor fi remunerați integral pentru lucrul efectuat, i-a determinat și convins pe cet. Antosiev Igor, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor, Bușinschi Dorin, care erau în căutare unui loc de muncă, să accepte și să dea acordul viciat de a fi antrenat la munci, activități, servicii ce țin de transportul de mărfuri pe teritoriul orașului Moscova, în suburbii, în alte localități, precum și alte munci, în interesul firmei care o gestiona și în favoarea lui, pe o perioadă nedeterminată de timp, iar pe Antosiev Iana a angajat-o în calitate de dispecer în vederea direcționării mijloacelor de transport în scopul de transportare a mărfurilor în interesul la aceiași firmă.

În continuare, Ciorba Nicolae, în vederea voalări acțiunilor sale criminale acționând cu intenția obținerii muncii forțate și redării unui aspect legal acțiunilor, le-a promis angajaților că vor fi încheiate contracte de muncă cu ei și le-a achitat

inițial în parte salariile muncitorilor, iar după obținerea încrederii acestora, prin înșelăciune sub pretextul că nu ar dispune de mijloace financiare, nu le-a achitat leafa integral, nefiind nici încheiate actele de angajare oficială în muncă.

În această ordine de idei, la concret, aproximativ în luna ianuarie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Antosiev Igor aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat cu Ciorba Nicolae, care i-a comunicat că are nevoie de șoferi și muncitori din domeniul logisticii, unde deja ultimul i-a explicat condițiile de muncă care avea să constea în transportarea mărfii cu camionul pe teritoriul Federației Ruse, comunicându-i că salariul care va fi achitat lunar va oscila între 80 000 – 90 000 ruble. În aceste condiții Antosiev Igor a dat acordul de angajare la întreprinderea sus numită, unde a muncit zilnic, fără zile de odihnă de la orele 21.00-23.00 până la 15.00-16.00, aproximativ timp de 3 luni, fiind achitat integral pentru munca prestată în perioada menționată.

În continuare la expirarea a trei luni de zile, Ciorba Nicolae abuzând de încrederea victimei Antosiev Igor, i-a propus acestuia de munci în continuare, însă în calitate de muncitor în domeniul logisticii, ca șef de parc auto, la întreținerea și procurarea pieselor pentru camioanele din gestiune, unde i-a promis în mod viclean un salariu lunar de 60 000 ruble rusești. În paralel Ciorba Nicolae i-a comunicat lui Antosiev Igor despre faptul că ar avea nevoie de dispecer la direcționarea mijloacelor de transport, propunându-i ultimului de a fi angajată soția lui Antosiev Iana în această calitate, cu un salariu lunar de 50 000 de ruble rusești, fapt acceptat de ambii.

Astfel, în această calitate Antosiev Igor a lucrat cinci luni de zile, iar salariul achitat pentru toată perioada menționată a fost de doar aproximativ 80 000 de ruble rusești, iar la întrebarea adresată lui Ciorba Nicolae, cu referire la restul sumei care urma a fi achitată, ultimul invocat precum că nu dispune de mijloace financiare și să mai aștepte. La fel și Antosiev Iana a lucrat în calitate de dispecer aproximativ 4 luni de zile, din luna mai până în luna august 2014, iar salariul achitat pentru perioada dată a fost de doar 55 000 de ruble rusești, unde din motiv că se tergiversa achitarea integrală a salariului, aceasta a lăsat locul de muncă, revenind în Republica Moldova.

În continuare, Antosiev Igor, după plecarea lui Antosiev Iana, fiind constrâns de faptul că urmează să primească și restul sumei de salariu neplătit atât al său, cât și lui Antosiev Iana, din motiv că Ciorba Nicolae a făcut iarăși promisiuni false că se v-a achita pe parcursul a 2-3 luni, a rămas să muncească în continuare la firma acestuia.

Ulterior, aproximativ în luna septembrie 2014, Ciorba Nicolae continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, având intenția în continuare de obține munca forțată de la Antosiev Igor, i-a comunicat ultimului că nu mai are nevoie de

serviciile lui în calitate de șef de parc auto și ca să aibă posibilitate de a-i achita salariul restant, să rămână angajat în calitate de șofer de camion la firma gestionată de către acesta. În asemenea circumstanțe, Antosiev Igor fiind constrâns de faptul că urma să primească restul salariului neplătit pentru perioadele precedente, atât pentru sine, cât și pentru soția sa, a rămas să muncească în calitate de șofer de camion în condițiile inițial prestabilite, în favoarea lui Ciorba Nicolae până la sfârșitul lunii decembrie 2014, fiindu-i promis în mod viclean, achitarea unui salariu lunar care putea să oscileze între 80 000 și 90 000 de ruble rusești. În continuare, din motiv că Ciorba Nicolae nu se achita integral cu salariul promis, după o perioada de aproximativ 4 luni în care a lucrat în calitate de șofer de camion, pentru care lui Antosiev Igor i-a fost achitată suma de doar 60 000 ruble rusești, acesta a părăsit locul de muncă.

Astfel, Ciorba Nicolae încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-i în diferite activități pe victimele Antosiev Igor și Antosiev Iana, nu i-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile lor, unde ca rezultat primul a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 470 000 ruble rusești (echivalent 141 893 lei MDL), iar Antosiev Iana un prejudiciu moral și material în sumă de 150 000 ruble rusești (echivalent 58 785 lei MDL).

În circumstanțe parțial similare, aproximativ luna ianuarie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Turchin Igor aflându-se pe teritoriul Republica Moldova, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat telefonic cu Veleșcu Andrei, care acționa din numele lui Ciorba Nicolae, unde i-a comunicat că au nevoie de șoferi buni și l-a invitat să vină la muncă în Federația Rusă, deoarece careva probleme nu o să fie. Astfel, Turchin Igor a plecat de sine stătător în Federația Rusă relativ în regiunea Moscovei unde iarăși a interacționat cu Veleșcu Andrei, căruia i-a transmis actele pentru înregistrare la depozitul unde v-a primi marfă. În continuare, aproximativ la începutul lunii februarie 2014, lui Turchin Igor i-a fost transmis în primire camionul de model ”Mercedes Atego” cu actele necesare, pe care acesta a început să lucreze în calitate de șofer la întreprinderea susnumită, la transportarea mărfii în diferite orașe pe teritoriul Federației Ruse, muncind zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ de la orele 21.00-23.00, inclusiv pe parcursul nopții, până aproximativ orele 16.00, iar indicațiile cu privire la rutele ce urmau a fi executate le primea de la Veleșcu Andrei prin telefon. Aproximativ peste o săptămână de la angajare, Turchin Igor a interacționat cu Ciorba Nicolae care s-a prezentat ca stăpânul firmei de transport cu denumirea ”IÎ Ciorba Nicolae Ivanovici”, unde ultimul i-a comunicat în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 70 000 – 90 000 ruble rusești, având înțelegerea ca banii să fie achitați integral la finele fiecărei luni de muncă. Astfel, contrar înțelegerii avute între Ciorba Nicolae și Turchin Igor, ultimului i-a fost achitat parțial salariul pentru perioada lunilor de

muncite, unde din suma calculată, care urma a fi achitată de 380 000 de ruble rusești, i-au fost plătite doar 200 000 de ruble. În final, după expirarea a 5 luni de zile, aproximativ luna iulie 2014, Turchin Igor adresându-se la Ciorba Nicolae în vederea primirii restanțelor la salariu, deoarece planifica să revină acasă în Republica Moldova, ultimul a afirmat precum că nu are posibilitate să-l remunereze integral și i-a comunicat în mod fals precum că suma restantă bani o să i-o transmită acasă ulterior lui Turchin Igor, fapt ce nu a fost respectat de către făptuitor, iar la sunetele insistente acesta nu a răspuns.

Astfel, Ciorba Nicolae, încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Turchin Igor, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 180 000 ruble rusești (echivalent 70 542 lei MDL).

În circumstanțe analogice, aproximativ luna aprilie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Zabașta Anatolie aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat cu Veleșcu Andrei, care acționa din numele lui Ciorba Nicolae, care a solicitat pașaportul și permisul de conducere de la Zabașta Anatolie, afirmând că acestea sunt actele necesare pentru a fi prezentate la întreprinderea unde v-a primi marfa pentru transportare, actele fiind ulterior returnate. În aceiași zi, Zabașta Anatolie a început să lucreze în calitate de șofer pe camionul de model ”Mercedes Atego”, care a fost repartizat de la întreprindere, la transportarea mărfii pe teritoriul Federației Ruse în special regiunea Moscovei, cu care a muncit zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ timp de 3 luni de la orele 22.00 până la orele 15.00-16.00. Peste aproximativ 5 zile de la angajare, Zabașta Anatolie a interacționat cu Ciorba Nicolae care s-a prezentat ca stăpânul firmei de transport, unde ultimul l-a atenționat despre regulile de disciplină, de lucru și i-a comunicat în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 70 000 – 90 000 ruble rusești, având înțelegerea ca banii să fie achitați integral la finele a 3 luni de muncă.

În final, după expirarea a 3 luni de zile, aproximativ luna iulie 2014, Zabașta Anatolie adresându-se la Veleșcu Andrei, care îl înlocuia pe la acel moment pe Ciorba Nicolae în vederea primirii salariului, deoarece planifica să plece acasă, ultimul i-a comunicat precum că acestuia urmează a-i fi achitat suma de 236 000 de ruble rusești, însă i-a transmis doar suma de 100 000 ruble rusești, unde i-a comunicat lui Zabașta Anatolie că restul sumei acesta îi v-a primi prin transfer în Republica Moldova, fapt ce nu a fost respectat de către Ciorba Nicolae. După ce a plecat din Federația Rusă, văzând că nu se întreprind măsuri în vederea achitării sumei restante din salariul, Zabașta Anatolie l-a contactat telefonic pe Veleșcu Andrei, care la rândul lui i-a comunicat că presupusa datorie de 136 000

de ruble ruseşti îi v-a fi achitată de Ciorba Nicolae atunci când v-a reveni la muncă, convigându-l să se întoarcă la lucru în Federaţia Rusă.

Aproximativ în luna august 2014, Zabaşta Anatolie fiind constrâns de faptul că urmează să primească şi restul sumei de salariu neplătit de făptuitor şi din motiv că avea nevoie de un loc de muncă, a plecat din nou în Federaţia Rusă regiunea Noghinsk unde lucrase anterior, iar ajungând la destinaţie Ciorba Nicolae, iarăşi l-au antrenat la muncă, dându-i în primire camionul pentru a lucra în continuare la transportarea mărfurilor, ultimii promiţându-i în mod viclean acelaşi salariu la finele perioadei de muncă. Astfel, Zabaşta Anatolie a lucrat încă 3 luni, zilnic, în aceleaşi condiţii anterior prestabilite până aproximativ în luna noiembrie 2014, unde acestuia urma a-i fi achitată suma aproximativă de 200 000 ruble ruseşti şi suma de 136 000 de ruble ruseşti din perioada precedentă. La expirarea a 3 luni, în ziua când urma să revină în Republica Moldova, la apelul telefonic a lui Zabaşta Anatolie, Ciorba Nicolae nu a răspuns, după care la un alt apel a răspuns Veleşcu Andrei, care i-a comunicat din numele lui Ciorba Nicolae că banii vor fi achitaţi la gara de tren, unde ultimul nu s-a prezentat pentru a-i achita salariul victimei. Ulterior, aproximativ după 2 săptămâni de la revenire în Republica Moldova, Zabaşta Anatolie a fost telefonat de către Ciorba Nicolae, care era în trecere prin r-ul Edineţ şi i-a transmis acestuia doar suma de 25 000 de ruble ruseşti, indicându-i victimei precum că nu ar avea mijloace băneşti pentru a se achita integral.

Astfel, Ciorba Nicolae încălcând condiţiile înţelegerii avute, folosindu-l în activităţi pe victima Zabaşta Anatolie, nu l-a remunerat integral şi în mod corespunzător pentru munca şi serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral şi material în sumă de 311 000 ruble ruseşti (echivalent 108 943 lei MDL).

La fel, în circumstanţe parţial similare, aproximativ luna aprilie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Buga Mihail aflând de la nepotul său Antosiev Igor, că stăpânul întreprinderii unde lucrează, angajează şoferi, el fiind în căutarea unui loc de muncă a decis plece peste hotare. Astfel, Buga Mihail a plecat de sine stătător în Federaţia Rusă relativ în regiunea Moscovei unde a interacţionat cu Ciorba Nicolae, care în discuţii i-a explicat condiţiile de muncă, faptul că v-a lucra în calitate de şofer de camion, comunicându-i în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 50 000 – 60 000 ruble ruseşti. În continuare, lui Buga Mihail i-a fost transmis în primire camionul de model ”Mercedes Atego” cu actele necesare, pe care acesta a început să lucreze în calitate de şofer la întreprinderea susnumită, la transportarea mărfii în diferite oraşe pe teritoriul Federaţiei Ruse, muncind zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ de la orele 18.00, inclusiv pe parcursul nopţii, până a doua zi. Astfel, contrar înţelegerii avute între Ciorba Nicolae şi Buga Mihail, ultimului nu i-

a fost achitat deloc salariul, fiindu-i comunicat că nu sunt bani și că-i va primi ulterior pe cont. În continuare, Buga Mihail a mai lucrat încă aproximativ trei săptămâni și din motiv că s-ar fi defectat careva piese l-a automobil, Ciorba Nicolae i-a solicitat acestuia să plece de la muncă, comunicându-i că nu-i v-a achita nimic din această cauza. În final, după expirarea a unei luni și trei săptămâni de muncă, în ziua când trebuia să plece acasă, de către Veleșcu Andrei i-a fost transmis, din numele lui Ciorba Nicolae, lui Buga Mihail suma de 2000 de ruble rusești de drum, pentru a reveni acasă.

Astfel, făptuitorul încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Buga Mihail, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 70 000 ruble rusești (echivalent 27 923 lei MDL).

În circumstanțe parțial analogice, aproximativ luna ianuarie 2015, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Bușinschi Dorin fiind în căutarea unui loc de muncă, aflând de la terțe persoane datele de contact, a interacționat cu Ciorba Nicolae în vederea angajării sale. Astfel, Bușinschi Dorin a plecat de sine stătător în Federația Rusă relativ în orașul Noghinsk regiunea Moscovei unde a fost întâlnit de către Ciorba Nicolae, care i-a propus să fie angajat la întreprinderea pe care o gestioneze în calitate de lăcătuș auto, comunicându-i în mod viclean, că salariul achitat lunar va fi de 80 000 de ruble rusești. În continuare, Bușinschi Dorin acceptând condițiile de muncă, a lucrat zilnic în calitate de lăcătuș auto, fără zile de odihnă, ori de câte ori a fost nevoie, inclusiv pe parcursul nopții, o perioadă de 2 luni și 4 zile, unde pentru lucrul efectuat i-a fost achitat parțial salariul. În continuare, reieșind din faptul că Bușinschi Dorin din motive personale urmă să revină în Republica Moldova, acesta i-a solicitat lui Ciorba Nicolae de a-i achita salariul integral pentru toată perioada muncită, unde ultimul i-a comunicat că nu are bani, fiindu-i înmânat doar 10 000 de ruble rusești, convingându-l că restul sumei o să-i fie transmisă ulterior la domiciliu. După o perioada de timp, Bușinschi Dorin, încercând să-l contacteze de mai multe ori pe Ciorba Nicolae pentru a-i achita suma de bani restantă, ultimul nu a răspuns la telefon.

Astfel, făptuitorul încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Bușinschi Dorin, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 131 000 ruble rusești (echivalent 40 675 lei MDL).

Astfel, acțiunile inculpatului Ciorba Nicolae de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, după semnele

calificative - *„obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin constrângere și înșelăciune, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane”.*

Inculpatul Ciorba Nicolae în ședința de judecată fiind audiat a declarat că, dânsul recunoaște parțial vina sa în comiterea infracțiunii respective.

La concret, inculpatul a declarat că, persoanele indicate în dosar în calitate de părți vătămate au lucrat pentru el în baza unor contracte de prestări servicii. Acesta a susținut că nu a obținut prestarea muncii împotriva voinței niciuneia dintre părțile vătămate recunoscute în prezenta cauză penală și că acestea nu au fost constrânse în niciun mod. Potrivit declarațiilor sale, majoritatea persoanelor au fost angajate în calitate de șoferi. La expirarea perioadei în care șoferii aveau dreptul să se afle pe teritoriul Federației Ruse (maximum trei luni), inculpatul le înmâna camionul, iar aceștia se deplasau în Republica Moldova. Inculpatul a declarat că raporturile de muncă se desfășurau prin intermediul întreprinderii individuale „IP Ciorba Nicolaie”, unde acesta avea calitatea de administrator. Totodată, a menționat că firma sa câștigase o licitație și desfășura activitate în baza unui contract cu societatea „OOO Triton”. Potrivit declarațiilor sale, șoferii transportau mărfurile către depozitele de redistribuire, fiind responsabili de integritatea mărfii și de executarea la timp a comenzilor. Sumele de bani încasate pentru curse erau transferate companiei sale, după care veniturile erau repartizate în proporție de 50% pentru companie și 50% pentru șofer. A precizat că această modalitate de repartizare a veniturilor a fost stabilită în cadrul unei ședințe cu toți șoferii, aceștia considerând că astfel puteau obține venituri mai mari. El a afirmat că era mulțumit de această colaborare, deoarece autocamioanele erau întreținute corespunzător și nu existau sustrageri de combustibil, susținând că această înțelegere reprezenta o facilitate reciproc avantajoasă și nu o formă de constrângere. Acesta a declarat că plățile erau efectuate regulat și că șoferii își primeau partea convenită din venituri, inclusiv sumele destinate combustibilului. A negat afirmațiile potrivit cărora șoferii nu ar fi fost remunerați timp de patru-cinci luni, susținând că aceștia au fost achitați permanent și la timp. În continuare, a declarat că, neavând cetățenia Federației Ruse, efectua transferurile bănești către șoferi prin intermediul cardurilor „Cucuruza”, destinate persoanelor fără cetățenie rusă. Totodată, a menționat că se îngrijea ca toate actele necesare, inclusiv contractele de prestări servicii, patentele de muncă și documentele camionului să fie întocmite și păstrate în regulă, pentru a evita eventuale probleme privind desfășurarea activității. Acesta a explicat că fiecare șofer își administra singur veniturile, iar din partea ce îi revenea companiei el achita ratele de leasing și alte cheltuieli aferente activității. Referitor la plecarea sa din Federația Rusă, inculpatul a declarat că el și familia sa au fost amenințați, motiv pentru care s-a întors în Republica Moldova. De asemenea, a afirmat că Antosiev ar fi aderat la o organizație criminală, împrejurare care a determinat și plecarea sa din Moscova.

Inculpatul a relatat că Antosiev l-a informat că, după ce a revenit acasă pentru a lua masa, camionul i-ar fi fost sustras. În aceste condiții, inculpatul a sesizat organele de poliție din Federația Rusă, întrucât autocamionul era achiziționat în leasing. Acesta a precizat că, dacă s-ar fi adresat băncii, risca să piardă contractul și să suporte consecințe financiare suplimentare. În continuare, a declarat că a revenit în Republica Moldova, și-a ipotecat locuința și a contractat un credit de la „Prime Capital" pentru a achita sumele datorate cetățenilor implicați. Ulterior, după ce i s-a indicat locul unde se afla autocamionul, s-a prezentat la poliție și și-a retras plângerea privind furtul acestuia. Totodată, a declarat că a avut o discuție neoficială cu anchetatorul din Federația Rusă, care i-ar fi comunicat că existau probleme legate de Antosiev. În aceste condiții, a afirmat că nu mai avea nicio pretenție și a solicitat încetarea procedurilor, după care și-a continuat activitatea. Inculpatul a declarat că Antosiev s-a angajat ulterior în calitate de șofer la una dintre firmele concurente, în luna noiembrie. În continuare, în luna decembrie, după ce a aflat că avea probleme de natură penală, persoana căreia îi era dator i-a propus să colaboreze și i-a cerut să nu plece în Republica Moldova, promițându-i că îl va ajuta. Acesta a precizat că deține toate înregistrările acestor discuții. Totodată, a declarat că suma achitată lunar reprezenta, într-un anumit fel, și o taxă pentru protecția sa împotriva unor persoane din Găgăuzia. A menționat că nimeni nu a crezut că a lăsat toate autocamioanele într-o parcare și presupune că acestea au fost ulterior recuperate de bancă. De asemenea, a declarat că din anul 2015 nu a mai fost în Federația Rusă. A menționat că, Dorin Bușinschi și Igor Antosiev se cunoșteau foarte bine și i-au recomandat un mecanic despre care susțineau că era foarte priceput și lucra în apropierea Moscovei. Acesta a fost primit la muncă deoarece nu avea unde să locuiască, fiind acceptat pentru o perioadă de probă. Totuși, întrucât autocamioanele erau noi, nu exista o necesitate reală de a angaja un mecanic. A procurat o casă destinată activităților de construcție și toate uneltele necesare, inclusiv chei și alte echipamente. Salariul convenit pentru Dorin Bușinschi era de aproximativ 40 000 ruble lunar. Potrivit inculpatului, acesta a lucrat aproximativ două luni și jumătate, fiind remunerat prin acordarea de avansuri. În momentul în care Dorin Bușinschi a decis să plece în Republica Moldova, ca urmare a decesului tatălui său, Igor Antosiev i-a prezentat evidența plăților, din care rezulta că acesta a retras bani de pe card și au fost procurate bilete de avion în valoare de aproximativ 80 000-100 000 ruble, sume care, potrivit inculpatului, au fost achitate integral. A mai declarat că Zabașta i-a fost recomandat de Igor Antosiev, întrucât proveneau din aceeași regiune. Acesta a fost angajat în anul 2014 în baza unui contract de prestări servicii și a lucrat aproximativ două luni și jumătate, după care a fost implicat într-un accident rutier grav. Inculpatul a precizat că Zabașta nu a suferit vătămări corporale, fiind avariat doar autocamionul. Acesta a declarat că nu a avut nicio pretenție față de Zabașta și

că, în ultima lună de activitate, i-a achitat aproximativ 40 000 ruble, precum și costul biletului de întoarcere. După aproximativ trei luni, Igor Antosiev i-a comunicat că s-a întors la Moscova și că își caută din nou un loc de muncă. Acționând cu bună-credință, inculpatul a încheiat cu acesta un nou contract de prestări servicii și i-a încredințat un alt autocamion. După aproximativ două săptămâni, acesta a fost implicat din nou într-un accident rutier. Inculpatul a declarat că Zabașta nu l-a informat despre producerea accidentului și a încercat să livreze marfa la magazin, însă aceasta nu a fost recepționată și a fost returnată, toate cheltuielile fiind suportate de compania sa. Acesta a mai declarat că Zabașta a fost implicat într-un alt accident rutier împreună cu Botezat, ambii aflându-se în cursă, autocamioanele tamponându-se din spate. A precizat că nu au fost sesizate organele de poliție, că nu a avut pretenții față de niciunul dintre șoferi și că Zabașta a fost remunerat pentru cele două săptămâni lucrate cu suma de aproximativ 20 000 ruble și cu achitarea biletului de întoarcere. De asemenea, a menționat că majoritatea plăților erau efectuate prin intermediul cardului bancar „Cucuruza”. Inculpatul a menționat că societatea sa nu avea nevoie de un dispecer, însă Ina Antosiev a fost angajată în anul 2014 la recomandarea soțului său, Igor Antosiev, în funcția de manager. Acesta l-a rugat să îi ofere un loc de muncă soției sale, întrucât aveau copii minori. Inculpatul a precizat că le-a închiriat un apartament pentru o perioadă de trei luni și le-a asigurat condiții corespunzătoare de trai. Ina Antosiev a fost angajată inițial ca dispecer, desfășurând activitatea de la domiciliu deoarece se afla cu copiii. Aceasta a fost încadrată în baza unui contract de muncă și remunerată cu un salariu de aproximativ 40 000 ruble, sumele fiind transferate pe cardul lui Igor Antosiev. În lunile aprilie - mai 2015, a avut loc un incendiu de proporții, în urma căruia au fost distruse contractele sale de prestări servicii. Acesta a precizat că nu cunoaște cauza producerii incendiului. Referitor la Buga Mihail, inculpatul a declarat că acesta i-a fost recomandat de Igor Antosiev, care l-a rugat să îi ofere un loc de muncă. Întrucât Buga Mihail nu a reușit să înceapă efectiv activitatea și nu a efectuat nicio cursă, cu acesta nu a fost încheiat un contract, însă inculpatul i-a oferit suma de 2 000 ruble pentru cheltuielile de deplasare. Cu privire la Turchin, inculpatul a declarat că acesta a lucrat aproximativ două-trei luni și a fost remunerat cu cota de 50% din veniturile obținute, sumă variabilă din care se suportau și cheltuielile pentru alimentarea autocamionului. Inculpatul a declarat că le-a propus celor patru persoane un salariu minim de 5 500 lei, însă acestea au refuzat oferta, solicitând venituri mai mari. Acesta consideră că întreaga schemă care a generat prezenta cauză penală a fost organizată de Igor Antosiev. Totodată, a declarat că șoferii care au lucrat pentru el nu au formulat pretenții împotriva sa, iar multe dintre persoanele indicate în dosar au refuzat să depună plângeri. Acesta a precizat că, dacă vor fi prezentate acte justificative privind anumite sume datorate, este de acord să le achite. La întrebarea adresată de Dorin Bușinschi, inculpatul a

declarat că un asemenea caz nu a existat. La întrebările procurorului, inculpatul a declarat că în contractele de prestări servicii nu era prevăzută o sumă concretă, remunerația nefiind stabilită în cuantum fix. În cazul lui Dorin Bușinschi, suma de aproximativ 40 000 ruble fusese convenită doar verbal. De asemenea, acesta nu își amintește modalitatea concretă în care îi erau achitate avansurile, însă a precizat că, de regulă, oferea banii în numerar. Referitor la Ina Antosiev, inculpatul a declarat că inițial au convenit verbal asupra unui salariu de 40 000 ruble, sumele fiind transferate pe cardul lui Igor Antosiev. După aproximativ o lună, aceasta a fost numită în funcția de manager, fiind stabilită o remunerație de 60 000 ruble în baza contractului de prestări servicii. În final, inculpatul a declarat că întreaga cauză penală a fost posibilă deoarece a avut încredere în Igor Antosiev și consideră că o parte din sumele de bani destinate șoferilor au fost însușite de acesta. Referitor la cererile înaintate de avocatul său, le-a susținut pe toate. În urma celor declarate a solicitat admiterea cererii privire la amnistie și încetarea procesului în privința sa (f.d. 64-66, Vol. X).

La solicitarea apărării, inculpatul Ciorba Nicolae la data de 23.06.2025 a depus declarații suplimentare. Astfel, în declarațiile suplimentare, inculpatul a declarat că afirmațiile făcute de Dorin Bușinschi nu corespund realității și induc în eroare instanța de judecată. Acesta a arătat că a existat un alt caz în care Anatolie Zabașta a fost implicat în două accidente rutiere cu două autocamioane diferite, precum și într-un incident privind marfa transportată. Totodată, inculpatul a declarat că un alt incident a avut loc cu participarea lui Botezatu, susținând că aceste împrejurări demonstrează caracterul neîntemeiat al afirmațiilor formulate împotriva sa. Inculpatul a declarat că toate persoanele care se angajau la lucru în cadrul companiei sale aveau obligația să prezinte documentele necesare pentru desfășurarea legală a activității pe teritoriul Federației Ruse, și anume înregistrarea în regiunea Moscova, patentul de muncă, pașaportul și cartela de migrație. Potrivit declarațiilor sale, Dorin Bușinschi nu deținea niciunul dintre aceste documente, motivând că acestea se aflau la un magazin „ATB”, situat în apropierea Moscovei, și că urma să le prezinte ulterior. Inculpatul a declarat că, după ce a constatat că, într-un interval de timp, Bușinschi nu a prezentat documentele respective, a pregătit un demers prin care confirma că acesta urma să activeze în cadrul companiei sale, pentru ca Bușinschi să se poată prezenta la autoritatea competentă pentru migrație (UFMS) în vederea obținerii patentului de muncă. Bușinschi nu a întreprins însă aceste demersuri pe parcursul celor aproximativ două luni în care a lucrat. Atunci i-a acordat lui Dorin Bușinschi mai multe avansuri bănești, în cuantum total de aproximativ 10 000 - 11 000 ruble, întrucât acesta nu dispunea de bani și nici de un loc de trai. Totodată, a precizat că ulterior i-a transferat întreaga sumă de bani prin intermediul unui card bancar și a reiterat că, în realitate, compania sa nu avea nevoie de un lăcătuș. Referitor la declarațiile lui Igor

Antosiev, inculpatul a declarat că nu este de acord cu afirmațiile acestuia privind pretinsul furt al autocamionului și nici cu susținerea că i-ar datora suma de 70 000 ruble. La fel nu este de acord cu declarațiile prin care se afirmă că, dânsul ar fi încheiat cu Antosiev un contract verbal, susținând că nu ar fi putut încredința un autocamion unei persoane fără încheierea unui contract corespunzător (f.d. 78).

În ședința de judecată din data de 27.04.2026, *inculpatul Ciorba Nicolae* a declarat că, a achitat prejudiciul cauzat la trei părți vătămate. Referitor la partea vătămată Turchin Igor, nu poate ieși la legătură cu acesta .

Necătând la faptul că, inculpatul Ciorba Nicolae a recunoscut parțial vina sa în comiterea infracțiunii respective, vinovăția acestuia este confirmată pe deplin de declarațiile părților vătămate, martorilor și a probelor anexate la cauza penală și anume:

Partea vătămată Buşînschi Dorin fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, a declarat că, în anul 2015, a identificat pe internet un anunț privind angajarea unor șoferi în localitatea Noghinsk, Federația Rusă. În acest sens, l-a contactat telefonic pe Nicolae Ciorba, care i-a comunicat că are nevoie de șoferi și că remunerația urma să fie de aproximativ 90 000 ruble. În urma acestei discuții, a plecat în Federația Rusă, iar după aproximativ trei zile a ajuns în autogara din Noghinsk, unde a fost întâmpinată de Nicolae Ciorba. Din discuțiile purtate, partea vătămată a înțeles că acesta era directorul firmei. A declarat că, după ce a ajuns la locul de muncă, a observat că se efectuau reparații la mai multe autocamioane, iar după ce a fost preluat din autogară, Nicolae Ciorba a mai luat și o altă persoană de pe traseu. A menționat că, odată ajunsă la locul de muncă, a aflat de la alte persoane că Nicolae Ciorba nu își achita șoferii, aceștia fiind nevoiți să muncească foarte mult și să doarmă foarte puțin. În aceste condiții, a propus să lucreze în calitate de lăcătuș, iar părțile au convenit asupra unui salariu de 90 000 ruble pe lună. Aceasta a declarat că avea dreptul să se afle pe teritoriul Federației Ruse timp de trei luni, iar pentru Nicolae Ciorba a lucrat aproximativ două luni și puțin. Pentru activitatea prestată a primit doar suma de 10 000 ruble, destinată întoarcerii în Republica Moldova. A precizat că plata a fost efectuată în numerar, întrucât nu deținea un card bancar. În momentul activității sale la Nicolae Ciorba, locuia într-un vagon amplasat pe teritoriul unde se desfășura activitatea, iar în apropiere locuiau Nicolae Ciorba și fiul acestuia. Potrivit declarațiilor sale, Nicolae Ciorba i-a spus că trebuie să rămână permanent în acel loc, întrucât autocamioanele puteau veni oricând pentru a fi reparate. Aceasta a declarat că nu a fost remunerată conform înțelegerii, primind doar suma de 10 000 ruble. După revenirea în Republica Moldova, la aproximativ două zile de la sosire, l-a contactat pe Nicolae Ciorba pentru a solicita achitarea salariului restant. Totodată, a declarat că, începând cu data de 30 aprilie 2015, nu a mai reușit să ia legătura cu acesta. Partea vătămată a negat afirmația potrivit căreia ar fi primit avansuri în urma accidentelor

în care au fost implicate autocamioanele, declarând că nu a primit niciun avans. De asemenea, aceasta a declarat că nu cunoaște dacă între părți au fost încheiate contracte și că își susține integral acțiunea civilă formulată în cauză. Totodată, a menționat că nu a semnat niciun act de înregistrare și consideră că eventualele documente întocmite în numele său ar fi fost falsificate. La întrebările apărătorului, partea vătămată a declarat că, la intrarea în Federația Rusă, primea cartela de migrație, însă nu a fost întrebată despre scopul aflării pe teritoriul statului și a indicat în aceasta că scopul vizitei era unul privat. Aceasta a mai declarat că nu s-a prezentat la serviciul de migrație în legătură cu activitatea desfășurată, deși în alte perioade a fost înregistrată la autoritățile de migrație. Totodată, a precizat că nu i-au fost prelevate amprentele și că nu a deținut patent sau permis de muncă. Partea vătămată a declarat că, anterior cunoașterii lui Nicolae Ciorba, a lucrat în Federația Rusă în domeniul construcțiilor și că nu și-a procurat poliță de asigurare medicală. La întrebările adresate, partea vătămată a declarat că în Federația Rusă nu există nicio înscriere în carnetul său de muncă din care să rezulte că a activat în calitate de lăcătuș. Aceasta a declarat că nu s-a adresat organelor de drept din Federația Rusă împotriva lui Nicolae Ciorba, deoarece a crezut că acesta îi va achita, la un moment dat, salariul restant, atunci când va dispune de mijloace financiare. Totodată a declarat că s-a adresat la Centrul pentru Combaterea Traficului de Persoane din Chișinău. Aceasta a precizat că nu a fost constrâns sau obligat să lucreze pentru Nicolae Ciorba, menționând că singura sa pretenție este să îi fie achitată munca prestată. În final, partea vătămată a declarat că nu îl cunoaște pe Igor Antosiev și nici nu știa că acesta ar fi avut funcția de manager în cadrul firmei, menționând că persoana care trebuia să îi achite remunerația era Nicolae Ciorba (f.d. 67-68, Vol. X).

Partea vătămată Antosiev Igor în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ prin intermediul video teleconferinței a comunicat că, îl cunoaște pe Nicolae Ciorba, pe care l-a cunoscut în anul 2014, în Republica Moldova, în perioada în care își căuta un loc de muncă. Aceasta a arătat că un coleg pe nume Octavian i-a făcut cunoștință cu Nicolae Ciorba, comunicându-i că acesta deține o firmă în Federația Rusă care angajează șoferi pentru transportarea mărfurilor de la depozite către magazine, oferind un salariu avantajos. Potrivit declarațiilor sale, după câteva zile a luat legătura cu Nicolae Ciorba și s-a deplasat la sediul întreprinderii din orașul Noghinsk-Elektrostal, regiunea Moscova. A ajuns singur la adresa indicată, unde se aflau mai mulți șoferi care activau pentru Nicolae Ciorba, printre care și Octavian, pe care îl cunoștea, ceilalți fiind persoane necunoscute pentru el. Partea vătămată a declarat că a purtat o discuție cu Nicolae Ciorba în automobilul acestuia, referitoare la condițiile de angajare. Potrivit acesteia, Nicolae Ciorba i-a explicat că urma să conducă un autocamion cu masa maximă autorizată de 7 tone, activitatea urmând să se desfășoare preponderent pe

timp de noapte, fără un program fix. Încărcarea mărfii avea loc, de regulă, între orele 21:00 și 23:00, după care șoferii plecau pe rutele stabilite. Remunerația urma să fie cuprinsă între 40 000 și 50 000 ruble rusești lunar, în funcție de numărul rutelor efectuate, iar plata salariului urma să fie efectuată lunar. Aceasta a declarat că la momentul angajării nu a fost încheiat un contract de muncă, Nicolae Ciorba promițându-i că un astfel de contract urma să fie perfectat ulterior, pe o perioadă de un an. Astfel, potrivit declarațiilor sale, raporturile dintre părți s-au bazat inițial pe o înțelegere verbală. Partea vătămată a declarat că a acceptat oferta, iar Nicolae Ciorba i-a comunicat că, împreună cu șoferul Octavian, urma să efectueze câteva curse de probă pentru a învăța specificul activității, după care avea să fie contactat telefonic pentru începerea activității propriu-zise. Acesta a declarat că ulterior și-a început activitatea și că salariul îi era achitat în numerar. A activat aproximativ un an fără întrerupere. În prima perioadă, salariul îi era achitat regulat la sfârșitul fiecărei luni, însă ulterior au început să apară întârzieri la plata acestuia. A precizat că banii îi primea fie direct de la Nicolae Ciorba, fie de la o persoană pe nume Andrei, despre care a afirmat că era finul acestuia și îl ajuta în administrarea activității. Partea vătămată a declarat că nu i-a fost achitat integral salariul, susținând că Nicolae Ciorba îi datorează suma de 70 000 ruble, reprezentând salariul restant acumulat pe parcursul mai multor luni. Totodată, aceasta a declarat că Nicolae Ciorba i-a oferit spre folosință un autoturism pentru deplasarea la serviciu, comunicându-i că ulterior acesta urma să îi revină în proprietate. Cu toate acestea, partea vătămată a afirmat că nu a primit nici autoturismul în proprietate și nici suma restantă de bani. În ședința de judecată, partea vătămată a declarat că nu mai susține acțiunea civilă formulată în faza urmăririi penale în cuantum de 470 000 ruble, precizând că pretențiile sale se limitează la suma de 70 000 ruble, pe care o menține. Aceasta a declarat că, pe lângă activitatea de șofer, desfășura și atribuții administrative, ocupându-se de procurarea pieselor pentru autocamioane, transmiterea documentelor de la șoferi și alte activități similare. Totodată, a precizat că, în situațiile în care un șofer nu se prezenta la serviciu, îl înlocuia la efectuarea curselor. Aceste atribuții suplimentare au fost exercitate după ce activase o perioadă în calitate de șofer. Partea vătămată a declarat că Ina Antosiev este fosta sa soție și că aceasta a lucrat la Nicolae Ciorba în calitate de dispecer, fiind angajată la aproximativ șapte-opt luni după începerea activității sale. Potrivit declarațiilor sale, nici Ina Antosiev nu a încheiat un contract scris cu Nicolae Ciorba, raporturile de muncă fiind bazate tot pe o înțelegere verbală. De asemenea, acesta a afirmat că și salariul fostei sale soții a fost reținut, iar pentru aproximativ două luni nu i-a fost achitat deloc. Partea vătămată a declarat că nu a condus autocamionul care a fost sustras. A precizat că a existat un caz în care un coleg a fost implicat într-un accident rutier cu un autocamion, iar el doar l-a ajutat ulterior, fără a fi implicat în producerea accidentului. De asemenea, a declarat că

autocamionul sustras era utilizat de un coleg al său pe nume Alexandru, cetățean al Federației Ruse. Acesta a declarat că în luna ianuarie 2015 nu s-a întâlnit cu Nicolae Ciorba și nici nu a încercat să îl convingă să continue colaborarea. A precizat că s-a întâlnit de mai multe ori cu acesta, însă discuțiile purtate nu au vizat continuarea raporturilor de muncă. Totodată, partea vătămată a declarat că în prezent nu mai are pretenții de ordin material sau moral față de Nicolae Ciorba, cu excepția sumei de 70 000 ruble reprezentând salariul restant. Aceasta a declarat că are cunoștință despre faptul că Nicolae Ciorba a avut probleme de natură penală în Federația Rusă în legătură cu activitatea desfășurată, însă nu cunoaște dacă acesta efectua plăți pentru a beneficia de protecția unor persoane sau autorități. Partea vătămată a declarat că nu are în Federația Rusă nicio rudă cu numele Alexandr T., existând doar un fost angajat cu acest nume. Totodată, nu își amintește dacă au fost efectuate transferuri bănești pe cardul acestei persoane. Acesta a declarat că a intenționat să își deschidă un card la banca „Cucuruza", însă nu a mai făcut acest lucru, deținând doar un card emis de banca Sberbank din Federația Rusă, pe numele său. A precizat că salariul îl primea exclusiv în numerar și că nu i-au fost efectuate transferuri bancare. A declarat că a activat la Nicolae Ciorba în calitate de cetățean al Republicii Moldova. La intrarea în Federația Rusă deținea cartela de migrație, iar inițial nu era necesar patentul de muncă. Ulterior, după modificarea legislației, și-a perfectat patentul de muncă prin intermediul Serviciului Federal de Migrație, acesta fiind prelungit anual. Cu ocazia obținerii patentului, a fost fotografiat și dactiloscopat. Acesta a mai declarat că a deținut poliță de asigurare medicală și permis de muncă, precizând că au existat perioade în care nu a achitat la timp contribuțiile aferente, motiv pentru care documentele își pierdeau temporar valabilitatea, fiind ulterior reînnoite după efectuarea plăților și achitarea impozitelor. În final, partea vătămată a declarat că nu îl cunoaște pe Dorin Bușinschi și că, în prezent, nu mai are alte pretenții față de inculpat, solicitând încetarea cauzei penale, având în vedere perioada îndelungată de timp scursă de la producerea faptelor (f.d. 79,Vol. X).

Partea vătămată Zabașta Anatolie în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ a declarat că îl cunoaște pe Ciorba Nicolae din anul 2014, când, prin intermediul unor prieteni, și-a găsit un loc de muncă. A relatat că s-a deplasat în Federația Rusă, în orașul Noghinsk regiunea Moscova, unde s-a întâlnit cu Ciorba Nicolae pe teritoriul unei baze de producție în cadrul căreia urma să activeze. Acesta i-a explicat în ce va consta activitatea și modul de desfășurare a muncii. A precizat că, la prima angajare, a semnat o înțelegere, însă la cea de-a doua nu a mai fost încheiat niciun act. A activat în calitate de șofer timp de aproximativ trei luni, pentru care urma să primească suma de 200 000 ruble, însă i-au fost achitate doar 100 000 ruble. Ulterior s-a întors acasă, iar după aproximativ două-trei săptămâni a revenit la Moscova, întrucât Ciorba Nicolae i-a promis că îi va restitui diferența de

100 000 ruble pe parcurs. A mai lucrat încă trei luni, perioadă pentru care urma să primească 200 000 ruble, la care se adăuga restanța de 100 000 ruble rămasă din prima perioadă de muncă. Cu toate acestea, nu a primit nici această sumă. Deoarece trebuia să revină acasă, a așteptat achitarea banilor, însă Ciorba Nicolae nu s-a prezentat. În cele din urmă, fiica sa i-a procurat biletul de întoarcere, iar acesta a plecat în Republica Moldova. A mai declarat că, atunci când l-a întrebat pe Ciorba Nicolae de ce nu i-a adus banii, acesta i-a răspuns că nu a reușit. La întrebările procurorului, partea vătămată a declarat că Ciorba Nicolae îi spunea în repetate rânduri: „*Toleci, eu o să-ți dau toți banii, doar mai așteaptă puțin*.” A menționat că, timp de aproximativ zece ani, nu a primit suma totală de 300 000 ruble. Nu a solicitat întocmirea vreunei recipise sau a unui înscris, întrucât s-au înțeles doar verbal, pe baza încrederii reciproce. A declarat că, pe durata activității, a fost implicat într-un accident rutier, însă autovehiculul era asigurat, iar situația a fost soluționată. A relatat că Ciorba Nicolae i-a spus că firma îi aparține și că autocamioanele utilizate erau proprietatea acestuia. A precizat că în cadrul acelei activități lucrau aproximativ șase persoane, fiecare având atribuțiile sale. La întrebările avocatului, partea vătămată a declarat că, într-adevăr, s-au înțeles ca salariul să fie împărțit în proporție de 50/50. A explicat că veniturile atât ale lui Ciorba Nicolae, cât și ale șoferilor depindeau de volumul de lucru și de distanțele parcurse. A mai precizat că, în realitate, nu a existat un accident care să genereze prejudicii în sarcina lui Ciorba Nicolae, iar eventualele cheltuieli au fost suportate de el personal. A declarat că nu a fost constrâns să muncească de către Ciorba Nicolae, singura sa pretenție fiind restituirea banilor pentru munca prestată și neachitată. A menționat că deținea anumite acte justificative, dintre care aproximativ jumătate le-a prezentat Ministerului Muncii, întrucât Ciorba Nicolae îi datora bani. Nu s-a adresat anterior autorităților competente deoarece a avut încredere în Ciorba Nicolae și a crezut că acesta îi va restitui benevol suma datorată. La cea de-a doua plecare în Federația Rusă, nu a fost contactat de nimeni pentru a reveni la muncă, însă s-a deplasat din proprie inițiativă, cu speranța că își va recupera datoria și va mai lucra o perioadă. A precizat că deținea patentă de muncă și era înregistrat la Serviciul de Migrație, toate actele necesare fiind întocmite personal, fără implicarea lui Ciorba Nicolae, care nu l-a însoțit la autorități pentru înregistrarea oficială. În final, a declarat că a auzit de la o altă persoană, pe nume Antosiev, că unul dintre autocamioanele aflate în baza lui Ciorba Nicolae ar fi fost sustras. Potrivit celor auzite, după câteva zile Antosiev i-ar fi spus că autovehiculul se afla la domiciliul său, iar când a ieșit dimineața pentru a pleca la muncă, acesta nu mai era. Totodată, a relatat că a aflat că cineva l-ar fi telefonat pe Ciorba Nicolae și i-ar fi comunicat că deține autocamionul, solicitând o anumită sumă de bani în schimbul restituirii acestuia (f.d. 134-135, Vol. X).

În cadrul ședinței de judecată din data de 27.04.2026, *partea vătămată Zabașta Anatolie*, fiind audiată suplimentar sub jurământ, a declarat că, nu are careva pretenții față de Ciorba Nicolae. Ultimul i-a achitat integral suma datorată. Nu are careva pretenții de ordin material sau moral față de Ciorba Nicolae, solicitând eliberarea ultimului de pedeapsa penală .

Partea vătămată Antosiev Iana în ședința de judecată fiind audiată sub jurământ prin intermediul video teleconferinței a comunicat că, îl cunoaște pe Ciorba Nicolae. A relatat că, în anul 2014, s-a deplasat în Federația Rusă împreună cu fostul său soț, Antosiev Igor, în scopul prestării muncii. A precizat că a activat aproximativ trei luni în cadrul companiei conduse de fostul său soț, unde a îndeplinit atribuțiile de dispecer pentru preluarea comenzilor la calculator. A declarat că i s-a promis achitarea unei remunerații pentru munca prestată, însă aceasta nu i-a fost achitată integral. Potrivit înțelegerii, urma să primească câte 50 000 ruble rusești lunar, însă în realitate i-au fost achitate câte 2 000 ruble pe săptămână, iar ulterior câte 2 000 ruble rusești pe lună. A menționat că, la momentul audierii, nu mai cunoaște pe nimeni dintre persoanele implicate și nu își mai amintește împrejurările cauzei, precizând că nici nu îl mai recunoaște pe Ciorba Nicolae în sala de judecată. Totodată, a declarat că susține integral declarațiile depuse în faza de urmărire penală, afirmând că acestea corespund realității, însă, având în vedere perioada îndelungată scursă de la producerea faptelor, nu își mai amintește detaliile acestora. De asemenea, a declarat că nu se opune citirii declarațiilor sale date în faza de urmărire penală și a precizat că nu are nicio pretenție de ordin material sau moral față de vreo persoană (f.d. 155, Vol. X).

În cadrul ședinței de judecată, procurorul Lungu Vitalie a înaintat un demers prin care a solicitat citirea declarațiilor depuse de partea vătămată Antosiev Iana în faza de urmărire penală, motivând că aceasta a declarat că nu își mai amintește împrejurările cauzei și că susține declarațiile date anterior.

Partea vătămată Buga Mihai în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ a declarat că, îl cunoaște pe avocat și pe persoana aflată alături de acesta, respectiv pe Ciorba Nicolae. A relatat că faptele s-au petrecut cu mult timp în urmă, aproximativ în anul 2014, când s-a deplasat la muncă în Federația Rusă, în or. Moscova, prin intermediul nepotului său, Igor Antosev. A declarat că a activat în calitate de șofer pentru o perioadă de aproximativ o lună și jumătate. A precizat că nu își mai amintește ce remunerație urma să primească pentru munca prestată. A mai declarat că a revenit în Republica Moldova deoarece soția sa s-a îmbolnăvit. Totodată, a menționat că i-a fost achitat costul drumului. A precizat că nu are nicio pretenție față de inculpatul Ciorba Nicolae. La întrebările avocatului, partea vătămată a reiterat că nu solicită nimic de la Ciorba Nicolae și că nu are nicio pretenție de ordin material sau moral față de acesta (f.d. 165, Vol. X).

Partea vătămată Turchin Igor în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ prin intermediul video teleconferinței a comunicat că, în luna ianuarie 2014, s-a angajat la muncă, iar ulterior a făcut cunoștință cu Ciorba Nicolae. A relatat că, la locul de muncă, se aflau și Igor împreună cu soția acestuia, care activau în calitate de dispeceri. Din cele cunoscute de partea vătămată, Ciorba Nicolae era persoana care coordona activitatea, însă între ei nu a fost încheiat un contract individual de muncă. A declarat că a lucrat în calitate de șofer pe autocamion. La acel moment deținea actele de înregistrare necesare și permis de conducere pentru toate categoriile de autovehicule. A precizat că nu își mai amintește modalitatea exactă de remunerare, însă consideră că plata era stabilită în funcție de fiecare cursă efectuată, cuantumul acesteia variind în raport cu traseul parcurs și localitatea de destinație. A declarat că a activat aproximativ șase luni, programul de lucru fiind determinat de numărul curselor disponibile, existând situații în care lucra și câte cinci zile consecutiv. Totodată, a relatat că își suporta din mijloace proprii cheltuielile de întreținere și alimentație, iar împreună cu soția locuia într-un apartament închiriat. A fost nevoit să revină de urgență în Republica Moldova din motive personale, iar ulterior nu a mai putut reveni în Federația Rusă deoarece i-a fost aplicată măsura deportării. Din acest motiv, remunerația rămasă neachitată nu i-a mai fost achitată la acel moment. A precizat că ulterior a încercat să ia legătura cu Ciorba Nicolae prin mesaje, solicitând achitarea datoriei, însă fără rezultat, motiv pentru care a depus o plângere la Chișinău. A declarat că suma restantă era de aproximativ 30 000 lei. Această datorie i-a fost achitată integral la sfârșitul lunii aprilie - începutul lunii mai anul 2026. A mai declarat că, după încetarea raporturilor de muncă, nu s-a mai întâlnit cu Ciorba Nicolae, cu excepția deplasării la Chișinău pentru depunerea plângerii. A precizat că, pe durata colaborării, remunerația îi era achitată periodic, aproximativ la fiecare două săptămâni de muncă. Nu își amintește dacă activitatea era desfășurată în cadrul unei firme, întrucât toate indicațiile privind cursele îi erau comunicate telefonic, fiind informat despre adresa de preluare și destinația mărfii. La întrebările avocatului, partea vătămată a confirmat că suma de 30 000 lei i-a fost achitată integral și a declarat că, în prezent, nu are nicio pretenție de ordin material sau moral față de Ciorba Nicolae.

În ședința de judecată au fost audiați următorii martori:

Martorul Saracuța Maria în ședința de judecată fiind audiată sub jurământ a declarat că, nu îl cunoaște pe Ciorba Nicolae. A relatat că Bușînschi Dorin îi este ginere și că știe doar faptul că, în anul 2015, acesta a plecat la muncă în Federația Rusă, unde a rămas aproximativ trei luni, după care s-a întors acasă fără bani. A precizat că nu cunoaște în ce calitate a activat Bușînschi Dorin în Federația Rusă, însă presupune că acesta repara autovehicule, întrucât, la întoarcere, i-a spus că a muncit, dar nu a fost remunerat. A declarat că nu cunoaște ce salariu urma să

primească Bușînschi Dorin, însă știe, din cele relatate de acesta, că nu i-a fost achitată remunerația, fiindu-i promis că banii îi vor fi transmiși ulterior. A confirmat că Bușînschi Dorin are pregătire profesională în calitate de mecanic auto. De asemenea, a declarat că nu își amintește dacă Bușînschi Dorin a mai fost anterior la muncă peste hotare, însă își amintește că acesta s-a întors din Federația Rusă fără bani într-o perioadă în care soțul martorului s-a sinucis, iar familia avea nevoie de resurse financiare pentru organizarea înmormântării. A mai menționat că, din alte locuri de muncă unde activase anterior, Bușînschi Dorin revenea acasă cu bani. În final, martorul a declarat că îl vede pentru prima dată pe Ciorba Nicolae în sala de judecată și cunoaște doar că ginerele său a lucrat pentru un bărbat, fără a cunoaște denumirea firmei în cadrul căreia acesta și-a desfășurat activitatea (f.d. 158, Vol. X).

Martorul Bușînschi AlNicolaea în ședința de judecată fiind audiată sub jurământ a declarat că, nu îl cunoaște pe Ciorba Nicolae. A relatat că Bușînschi Dorin este soțul său și că acesta a plecat la muncă în Federația Rusă în or. Moscova, la data de 14 ianuarie 2015, revenind în Republica Moldova la 24 martie 2015, ca urmare a decesului tatălui său, pentru a participa la înmormântare. Potrivit declarațiilor sale, Bușînschi Dorin a plecat împreună cu cumnatul său, Igor, și urma să activeze în domeniul reparației autocamioanelor (TIR-uri). Dânsa cunoștea că remunerația convenită era de aproximativ 90 000 ruble rusești pe lună. A declarat că știa doar faptul că soțul său lucra pentru o persoană pe nume Nicolae, originară din Republica Moldova, fără a cunoaște alte detalii despre aceasta. A precizat că nu cunoaște suma exactă care i-a fost achitată soțului său, însă știe că acesta a primit doar contravaloarea biletului de avion, aproximativ 7 000 - 8 000 lei, sumă achitată la acel moment. A declarat că Bușînschi Dorin a lucrat în Federația Rusă aproximativ două luni sau două luni și jumătate. Totodată, a relatat că persoanele care au lucrat împreună cu soțul său păstrau legătura între ele și discutau dacă au fost sau nu remunerate pentru munca prestată. Potrivit celor comunicate de soțul său, acesta i-a spus că, la momentul plecării din Federația Rusă, angajatorul nu dispunea de bani și că diferența salariului urma să îi fie transmisă ulterior, întrucât plecarea sa în Republica Moldova a fost una neașteptată, determinată de decesul tatălui. A mai declarat că soțul său a mai lucrat anterior peste hotare, inclusiv împreună cu ea, în anii 2007 - 2008, când au activat în gospodăria unei familii, acesta în calitate de grădinar, iar ea în gospodărie, activitatea neavând legătură cu reparația autovehiculelor. A precizat că, la acea vreme, nu existau restricții la traversarea frontierei, însă nu cunoaște dacă în anul 2015 existau asemenea restricții. De asemenea, a declarat că, după decesul tatălui soțului său, situația familiei s-a schimbat, motiv pentru care nu a mai mers la persoana despre care soțul său afirmase că îi datora bani. În final, martora a declarat că nu poate indica cu exactitate anul în care a fost depusă o plângere la Chișinău, însă cunoaște că a

fost depusă o cerere, urmând să fie întreprinse măsurile legale corespunzătoare. Totodată, a menționat că soțul său are calificarea de mecanic și șofer (f.d. 159-160, Vol. X).

Martorul Bușînschi Lica în ședința de judecată fiind audiată sub jurământ a declarat că, Bușînschi Dorin este tatăl său și că acesta a identificat, prin intermediul rețelelor de socializare, un anunț privind angajarea unei persoane în calitate de mecanic pentru repararea autocamioanelor. A relatat că tatăl său s-a întors în Republica Moldova în luna martie 2015, ca urmare a decesului bunicului său. A precizat că nu cunoaște suma exactă care i-a fost achitată tatălui său, însă știe că acesta a primit contravaloarea biletului de avion și aproximativ 10 000 ruble rusești. Potrivit celor cunoscute de ea, pentru perioada de aproximativ trei luni de activitate, tatăl său urma să primească o remunerație de circa 1 200 euro, respectiv aproximativ 100 000 ruble rusești. A declarat că a aflat numele persoanei pentru care a lucrat tatăl său, cunoscând că aceasta se numește Ciorba Nicolae. A mai declarat că tatăl său deținea un carnet în care își consemna perioada în care a lucrat, precum și faptul că au existat mai multe tentative de a-l contacta telefonic pe Ciorba Nicolae pentru restituirea banilor datorați, însă fără rezultat. De asemenea, a precizat că în cauză nu a fost înaintată o acțiune civilă. În final, a declarat că Bușînschi Dorin a purtat discuții cu Ciorba Nicolae, solicitându-i restituirea banilor pe care îi considera datorați pentru munca prestată (f.d. 161, Vol. X).

Martorul Borodachi Viorel în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ a declarat că, nu îl cunoaște pe Ciorbă Nicolae. A relatat că Bușînschi Dorin îi este prieten și că știe faptul că acesta s-a întors în Republica Moldova pentru a participa la înmormântarea socrului său. Cunoaște că, Bușînschi Dorin s-a aflat la muncă în Federația Rusă, în orașul Moscova, unde activa în calitate de mecanic. A precizat că inițial urma să plece și el la muncă în Federația Rusă, însă, în cele din urmă, a plecat doar Bușînschi Dorin, anunțul privind locul de muncă fiind identificat de cumnatul acestuia. A mai declarat că Bușînschi Dorin a revenit în grabă în Republica Moldova și a rămas acasă aproximativ două luni. De asemenea, a relatat că știe despre faptul că Bușînschi Dorin avea nevoie de bani, motiv pentru care a împrumutat o sumă de bani de la el. Potrivit celor cunoscute de martor, Bușînschi Dorin urma să primească pentru munca prestată o remunerație de aproximativ 2 000 euro, de la persoana la care a activat în Federaţia Rusă. În final, a declarat că deplasarea lui Bușînschi Dorin în Federația Rusă a fost posibilă cu sprijinul cumnatului său, Gheorghiță Marian (f.d. 162, Vol. X).

Martorul Vacarița Roman în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ a declarat că, îl cunoaște pe Bușînschi Dorin, acesta fiindu-i prieten. A relatat că Bușînschi Dorin s-a întors din Federația Rusă fără a-i fi achitată integral remunerația pentru munca prestată, suma neachitată fiind, din câte cunoaște, de aproximativ 2 000 - 2 300 dolari SUA. A precizat că nu cunoaște motivul pentru

care Bușînschi Dorin a revenit în Republica Moldova, însă știe că acesta a activat în Federația Rusă aproximativ șase luni. Din cîte își amintește acesta a muncit în domeniul construcției (f.d. 166, Vol. X).

Martorul Bușînschi Valentin în ședința de judecată fiind audiat sub jurământ a declarat că, Bușînschi Dorin îi este frate. A relatat că, aproximativ în anul 2015, fratele său a plecat la muncă în Federația Rusă, însă nu a rămas acolo o perioadă îndelungată, revenind în Republica Moldova ca urmare a decesului socrului său. Din cele relatate de Bușînschi Dorin, a înțeles că acesta nu a fost remunerat pentru munca prestată. A declarat că, din câte cunoaște, fratelui său i-a rămas neachitată o sumă de aproximativ 2 000 - 2 200 dolari SUA. A precizat că nu cunoaște cât timp s-a aflat Bușînschi Dorin în Federația Rusă. A mai declarat că știe că fratele său desfășura activități de reparație a autovehiculelor. Totodată, a menționat că nu cunoaște numele și prenumele persoanei pentru care a lucrat fratele său în Federația Rusă. A declarat că Bușînschi Dorin a absolvit studii la Ocnița, având calificarea de electrician și șofer. De asemenea, a precizat că nu cunoaște dacă fratele său a activat în Republica Moldova în calitate de mecanic, însă știe că acesta a lucrat în calitate de șofer (f.d. 167, Vol. X).

Potrivit Adeverinței nr. 75 din 11.02.2026 eliberată de Primăria s. Frasin, r-ul Dondușeni, *martorul Gortolomei Ala Vladimir a.n. 1955*, a decedat la data de 02.08.2020.

Martorul Gortolomei Octavian, procurorul nu a asigurat prezența acestuia. Astfel, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa martorului respectiv.

Cu toate că inculpatul *Ciorba Nicolae* vina în comiterea infracţiunii incriminate nu a recunoscut-o integral, vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal „obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin constrângere şi înşelăciune, acţiuni săvârşite asupra mai multor persoane”, este* dovedită prin materialele cauzei penale, examinate şi cercetate în şedinţa de judecată în ordinea art. 373 Cod de Procedură Penală şi anume:

- Proces-verbal de constatare a infracțiunii, cu anexe, acțiune procesuală efectuată la 17.12.2015, prin care s-a constatat faptul că în perioada lunilor ianuarie-decembrie 2014, cet. Ciorba Nicolae, urmărind scopul exploatării comerciale prin muncă a mai multor persoane, prin înșelăciune sub pretextul angajării la un loc de muncă bine plătit în domeniul logisticii, în calitate de șoferi, a recrutat în Federația Rusă regiunea Moscova or. Noghinsk pe cetățenii Republici Moldova, Antosiev Igor Filip, Buga Mihail Nicolae, Zabașta Anatolie Vasile, Tughin Igor Vasile și alte persoane nestabilite, au fost exploatați prin muncă (f.d. 85-149 , Vol. I);

- Cererea depusă de Antosiev Igor la data de 09.11.2015 prin care solicită organelor de poliție să întreprindă măsuri în privința cet. Ciorba Nicolae a.n. 1972, care în perioada lunii ianuarie-decembrie 2014, l-a angajat în câmpul muncii în Federația Rusă or. Noghinsk, unde a activat în condiții grele de lucru fără a fi remunerat pentru munca prestată (f.d. 88, Vol. I);
- Proces verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiar paralele în cauza penală nr. 2016515008, acțiune procesuală efectuată la 12.05.2021, prin care s-au consemnat mai mult circumstanțe referitoare la Ciorba Nicolae, veniturile sale, traversările frontierelor, bunurile deținute, instituțiile financiare accesate de către acesta (f.d. 76-83, Vol. III);
- Documente, notă analitică nr. 35-8 din 09 februarie 2021, întocmită pe numele lui Ciorba Nicolae stabilit mai mult circumstanțe referitoare la acesta și membrii familiei lui, veniturile, traversările frontierelor, bunurile deținute, conturile deținute, instituțiile financiare accesate de către acesta (f.d. 86-98, vol. III);
- Documente, raport privind rezultatele măsurilor speciale de investigații în cauza penală nr. 2016515008 în privința lui Ciorba Nicolae, materiale caracteristice și date cu referire la personalitatea lui, bunuri și veniturile deținute (f.d. 118-140, Vol. III);
- Documente, actele prezentate de către autoritățile competente ale Federației Ruse, privind executarea cererii de asistență judiciară internațională în materie penală, de unde rezultă desfășurarea activității de către Ciorbă Nicolae pe teritoriul acelui stat, precum și alte date (f.d. 20-36, Vol. V);
- Proces-verbal de confruntare între partea vătămată Buga Mihail și Ciorba Nicolae, acțiune procesuală efectuată la 29 aprilie 2024, prin care partea vătămată își menține poziția și indică la faptul neachitării integrală a salariului promis (f.d. 78-80, Vol. VI);
- Proces verbal de confruntare între partea vătămată Zabașta Anatolie și Ciorba Nicolae acțiune procesuală efectuată la 29 aprilie 2024, prin care partea vătămată își menține poziția și indică la faptul neachitării integrală a salariului promis (f.d. 81-82, Vol. VI).

Mijloace materiale de probă.

1. Prin Ordonanța din 19.04.2024 (f.d. 29-31, Vol. VI) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probe:

- *Contractul de împrumut nr. IMM_2_189_11/2014 încheiat între IM Prime Capital2 SRL și Ciorba Natalia (ipoteca) - 7 foi;*
- *Contract de gaj N° 68/12 - ðз din 04.07.2012 încheiat între BC Sberbank Rossii și ÎI Ciorba Nicolae - 14 foi;*

- *Contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 52-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker” şi ÎI „Ciorba Nicolae” - 2 foi;*
- *Contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 51-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker” şi ÎI „Ciorba Nicolae” - 2 foi;*
- *Contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 53-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker” şi ÎI „Ciorba Nicolae” - 3 foi;*
- *Act de primire predare a mijlocului de transport nr. 50-06 din 06.07.2012 între SRL „Servicebroker” si ÎI „Ciorba Nicolae” - 3 foi;*
- *Ordonanţa pe cazul contravenţiei administrative din Federaţia Rusă nr. 88100211300001380016 din 30.10.2014 comisă de Zabaşta Anatolie - 1 foaie;*
- *Certificat despre accidentul rutier eliberat de MAI FR din 19.10.2014 comisă de Zabaşta Anatolie - 3 foaie;*
- *Certificat despre accidentul rutier eliberat de MAI FR din 30.10.2014 comisă de Zabaşta Anatolie - 3 foaie;*
- *Extrase bancare de la BC Sberbank Rossii pentru Antosiev Igor (Alexandru T.) din 13.05.2014-22.01.2015 în mărimea de 921000 ruble ruseşti - 14 de foi;*
- *Extrase bancare de la BC Sberbank Rossii pentru Botezat Dmitrii din 15.06.2014 - 03.03.2015 în mărimea de 557390 ruble ruseşti- 11 foi;*
- *Extrase bancare prin terminalul Kukuruza de achitare a salariilor şoferilor RNKO PLATEJNII CENTR ALIAS KUKURUZA din 01.01.2013 - 18.04.2016 - 67 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier pe automobilul Mercedes Benz n/ *****(şofer Botezat Dmitrii) - 2 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Botezat Dmitrii) - anul 2015-5 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier nr. 1 din 23.04.2013 pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Zabaşta Anatolie) - anul 2013-3 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier nr. 2 din 30.10.2014 pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Zabaşta Anatolie) - anul 2014-3 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier din 31.10.2014 pe automobilul *****(şofer Botezat Dmitrii) anul 2014-2 foi.*

2. Prin Ordonanța din 26.04.2024 (f.d. 71-72, Vol. VI) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probe:

- *Contract individual de muncă din 22.12.2022 încheiat între ***** GLOBAL şi Ciorba Nicolae - 5 foi;*
- *Extrasele din salariu - 11 foi;*
- *Date de identificare a salariatului Ciorba Nicolae din România - 14 foi;*

- *Extrase de pe lista apelurilor telefonice efectuate de către Ciorba Nicolae cu părţile date şi alte persoane din anul 2014-6 foi.*

3. Prin Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.04.2024 (f.d. 75-76, Vol. VI) a fost ridicat și anexat un CD-R pe care sunt plasate 4 mape și 3 înregistrări audio (f.d. 77, Vol. VI).

4. Prin Ordonanța din 19.11.2024 (f.d. 73-74, Vol. VII), au fost recunoscut și anexate următoarele mijloace materiale de probă și anume:

- *Copia extrasului din informaţia despre dosare/cerere de la Judecătoria Chişinău nr. 1-130502-12-2-15112024-1 la cererea de chemare în judecată a lui Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală;*
- *Copia cererii de informare asupra inițierii litigiului din 14.11.2024 depusă de Ciorba Nicolae la Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală;*
- *Copia cererii de chemare în judecată a reclamantului Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii din 14.11.2024;*
- *Copia cererii de constatare a încălcării termenului rezonabil depusă de Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală.*

Toate mijloacele materiale de probă, în şedinţa de judecată au fost examinate şi cercetate.

Referitor la cererile înaintate de apărătorul inculpatului – avocatul Bucicov Sergiu.

Inițial, instanța reține că, pe parcursul examinării cauzei în perioada 02.01.2025 - 09.07.2026, avocatul Bucicov Sergiu a formulat un număr considerabil de cereri, dintre care o mare parte au avut un conținut identic sau substanțial similar, reiterând aceleași solicitări asupra cărora instanța s-a pronunțat deja anterior.

Instanța mai reține că una dintre solicitările reiterate în mod repetat de către avocatul Bucicov Sergiu a vizat transmiterea, prin intermediul Comisiei Rogatorii din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a unei cereri către Ministerul Justiției al Federației Ruse, în vederea efectuării, prin intermediul instanței competente din or. Moscova, a unor acțiuni procesuale. Drept urmare avocatul și-a retras această cerere, motiv pentru care instanța nu va mai examina și nu se va mai pronunța asupra ei.

În aceste condiții, reiterarea unor cereri cu același obiect și întemeiate pe aceleași argumente nu impune o nouă analiză din partea instanței, în lipsa unor circumstanțe noi de fapt sau de drept care să justifice reconsiderarea soluției adoptate anterior.

Prin urmare, pentru a evita repetarea unor considerente deja expuse și pentru a asigura desfășurarea procesului într-un termen rezonabil, instanța se va pronunța în prezenta încheiere doar asupra cererilor care conțin solicitări distincte și care nu au făcut anterior obiectul examinării, și anume: 03.01.2025; 09.01.2025 - 07.03.2025 – 14.05.2026 și 18.05.2026 toate cu solicitarea aplicării Legii cu privire la amnistie și încetarea procesului în cazul neaplicării a art. 55/1 Cod Contravențional „*utilizarea muncii nedeclarate*";

Referitor la cererea din 03.01.2025 (f.d. 126-148, Vol. IX)

Înainte de toate, instanța reține că apărătorul inculpatului a solicitat constatarea nulității mai multor acte procesuale efectuate pe parcursul urmăririi penale și excluderea unui număr considerabil de probe din materialele cauzei, invocând pretinse încălcări ale dispozițiilor art. 93-98, art. 251, art. 251^1 și art. 251^2 Cod de procedură Penală.

Analizând conținutul cererii prin prisma argumentelor invocate, a materialelor cauzei și a dispozițiilor legale incidente, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În primul rând, instanța constată că majoritatea argumentelor invocate de apărare nu vizează legalitatea administrării probelor, ci reprezintă aprecieri asupra forței probante, veridicității și suficienței acestora pentru dovedirea învinuirii. Or, potrivit dispozițiilor art. 93-95 Cod de Procedură Penală, admisibilitatea unei probe trebuie delimitată de valoarea ei probatorie. Împrejurarea că partea apărării contestă conținutul declarațiilor părților vătămate, aprecierea procurorului asupra circumstanțelor cauzei sau existența elementelor constitutive ale infracțiunii nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru declararea inadmisibilității probelor.

Aspectele privind credibilitatea declarațiilor persoanelor audiate, existența sau inexistența raporturilor juridice dintre inculpat și persoanele pretins vătămate, caracterul civil ori penal al raporturilor dintre acestea, precum și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii constituie chestiuni ce țin de aprecierea probelor în ansamblul lor la deliberarea asupra fondului cauzei și nu reprezintă motive de nulitate procesuală.

În al doilea rând, instanța reține că dispozițiile art. 94 Cod de Procedură Penală stabilesc expres cazurile în care datele nu pot fi admise ca probe. Pentru aplicarea acestei sancțiuni procesuale este necesară demonstrarea existenței unei încălcări concrete a normelor procesual-penale la administrarea probei, precum și a influenței acestei încălcări asupra autenticității informației obținute ori asupra exercitării drepturilor participanților la proces.

În speță, apărarea nu a demonstrat existența unor asemenea încălcări esențiale, limitându-se la invocarea generică a prevederilor art. 94 Cod de Procedură Penală și la exprimarea dezacordului cu modul în care organul de urmărire penală a apreciat materialul probator. Simpla invocare a dispozițiilor

legale, fără indicarea unei încălcări concrete și fără demonstrarea prejudiciului procesual cauzat inculpatului, nu poate constitui temei pentru excluderea probelor.

Instanța reține că potrivit art. 95 alin. (3) Cod de Procedură Penală, partea care solicită excluderea probelor poartă sarcina argumentării inadmisibilității acestora. În prezenta cauză, apărarea nu a prezentat elemente obiective din care să rezulte că vreuna dintre probe a fost obținută prin constrângere, cu încălcarea dreptului la apărare, de către o persoană necompetentă, prin metode interzise de lege ori în alte condiții expres prevăzute de art. 94 Cod de Procedură Penală.

Referitor la argumentele privind ordonanța de începere a urmăririi penale din 14.01.2016, instanța constată că acestea vizează pretinse vicii de motivare ale actului procesual, lipsa unor mențiuni privind sesizarea organului de urmărire penală ori nerespectarea termenului de informare a procurorului.

Or, chiar presupunând existența unor asemenea omisiuni, apărarea nu a demonstrat în ce mod acestea au afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile procesuale ale inculpatului, condiție expres prevăzută de art. 251 și art. 251^2 Cod de Procedură Penală pentru constatarea nulității relative.

Instanța subliniază că nulitatea actelor procesuale nu operează automat ca efect al oricărei neregularități formale, ci numai în măsura în care încălcarea normelor procesuale a adus atingere drepturilor procesuale ale participanților sau a influențat desfășurarea echitabilă a procesului penal.

Totodată, instanța constată că argumentele apărării referitoare la faptul că pretinsele părți vătămate nu ar fi prezentat contracte de muncă, acte privind înregistrarea în Federația Rusă, dovezi privind salariul mediu, acte medicale, sesizări adresate autorităților ruse ori alte înscrisuri enumerate în cerere nu reprezintă motive de inadmisibilitate a declarațiilor acestora. Lipsa unor asemenea înscrisuri nu atrage excluderea declarațiilor din categoria mijloacelor de probă prevăzute de art. 93 Cod de Procedură Penală, ci poate influența exclusiv aprecierea credibilității și a puterii lor probante, aspect care va fi analizat de instanță după cercetarea nemijlocită și contradictorie a tuturor probelor administrate în cauză.

În aceeași ordine de idei, susținerile apărării potrivit cărora raporturile dintre inculpat și persoanele pretins vătămate ar avea natură exclusiv civilă, iar fapta nu ar întruni elementele infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod Penal, reprezintă argumente de fond privind existența sau inexistența răspunderii penale. Aceste aspecte nu pot constitui temei pentru declararea nulității actelor de urmărire penală și vor fi examinate de instanță la pronunțarea soluției asupra fondului cauzei, în urma evaluării tuturor probelor administrate.

Instanța mai reține că apărarea solicită, în esență, excluderea unor categorii întregi de probe exclusiv deoarece, apreciază că acestea nu confirmă versiunea apărării sau nu sunt suficiente pentru dovedirea vinovăției. O asemenea abordare

excedează obiectului unei cereri privind admisibilitatea probelor și anticipează analiza asupra fondului cauzei.

Referitor la invocarea dispozițiilor art. 251, art. 251^1 și art. 251^2 Cod de Procedură Penală, instanța constată că apărarea nu a indicat existența vreunuia dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 251^1 Cod de Procedură Penală. Totodată, nici în privința nulităților relative nu au fost demonstrate condițiile prevăzute de lege, respectiv existența unei încălcări procesuale care să fi afectat caracterul echitabil al procesului penal ori drepturile părților.

Mai mult, o parte considerabilă a argumentelor formulate de apărare au fost invocate și prin alte cereri depuse anterior pe parcursul examinării cauzei, asupra cărora instanța s-a pronunțat deja prin încheieri protocolare, neexistând împrejurări noi care să justifice reconsiderarea concluziilor deja expuse.

Prin urmare, instanța concluzionează că cererea formulată de apărare reprezintă, în realitate, o contestare a temeiniciei învinuirii și a valorii probatorii a materialului administrat, iar nu o demonstrare a existenței unor cauze legale de nulitate sau inadmisibilitate a probelor.

În consecință, întrucât nu au fost constatate încălcări esențiale ale normelor procesual-penale care să atragă sancțiunea nulității actelor procesuale ori excluderea probelor administrate, iar argumentele invocate urmează a fi examinate de instanță la aprecierea probelor și soluționarea fondului cauzei, cererea apărătorului este neîntemeiată și urmează a fi respinsă în integralitate.

Cu privire la demersul apărătorului privind ridicarea, anexarea la materialele cauzei și cercetarea carnetelor de muncă ale părților vătămate, instanța îl apreciază ca fiind neîntemeiat și lipsit de relevanță pentru justa soluționarea a cauzei.

În acest sens, instanța reține că obiectul prezentei cauze îl constituie verificarea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului, iar circumstanțele invocate de apărare prin raportare la carnetele de muncă ale părților vătămate nu sunt de natură să infirme sau să confirme, prin ele însele, existența ori inexistența faptelor imputate.

Totodată, instanța constată că părțile vătămate au depus plângeri prin care au sesizat organele de drept asupra pretinselor acțiuni ilicite, iar pe parcursul cercetării judecătorești acestea au fost audiate nemijlocit de instanță, depunând declarații sub jurământ și asumându-și răspunderea prevăzută de lege pentru veridicitatea celor declarate. Credibilitatea și valoarea probatorie a acestor declarații urmează a fi apreciate de instanță în coroborare cu întregul material probator administrat în cauză, potrivit principiului liberei aprecieri a probelor.

Mai mult, apărarea nu a demonstrat în ce mod carnetele de muncă solicitate ar putea stabili împrejurări relevante pentru soluționarea cauzei și nici nu a argumentat existența unei legături directe între înscrisurile solicitate și obiectul

probațiunii. În aceste condiții, instanța apreciază că administrarea probei solicitate nu este utilă, pertinentă și concludentă pentru stabilirea adevărului în cauză.

Prin urmare, demersul apărătorului privind ridicarea, anexarea și cercetarea carnetelor de muncă ale părților vătămate urmează a fi respins ca neîntemeiat.

În continuare, instanța reține că prin cererile formulate la datele de 09.01.2025, 07.03.2025, 14.05.2026 și 18.05.2026, apărătorul inculpatului a solicitat aplicarea prevederilor Legii privind amnistia și încetarea procesului penal, invocând faptul că în privința inculpatului nu a fost aplicat art. 55^1 din Codul Contravențional privind utilizarea muncii nedeclarate.

Instanța apreciază că, argumentele invocate prin aceste cereri sunt strâns legate de analiza încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatului, de existența elementelor constitutive ale infracțiunii și de întrunirea condițiilor legale pentru aplicarea actului de amnistie. Or, soluționarea acestor aspecte presupune evaluarea întregului material probator administrat în cauză și stabilirea situației de fapt prin sentința ce urmează a fi pronunțată.

Din aceste considerente, instanța va examina și va da o apreciere argumentelor invocate prin cererile menționate în partea motivată a prezentei sentințe, odată cu soluționarea fondului cauzei.

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanţă în sarcina inculpatului Ciorba Nicolae

În conformitate cu art. 101 Cod de Procedură Penală, *instanţa de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în fapta imputată.*

Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, *Ciorba Nicolae*, a faptelor imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele există, acestea constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat.

Relativ la cele reținute, instanța notează că declarațiile inculpatului, precum și celelalte probe cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, *Ciorba Nicolae*, a comis faptele imputate.

Din analiza coroborată a materialului probator din care instanţa a reţinut starea de fapt mai sus descrisă, se constată că, în cauză a fost răsturnată prezumția

de nevinovăţie a inculpatului, Ciorba Nicolae, ce se face vinovat de comiterea faptelor reţinute în sarcina sa, în cauză fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor, atât sub aspectul laturii obiective, cât şi sub aspectul laturii subiective a acestor infracţiuni.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (4) Cod de Procedură Penală, *instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Potrivit art. 389 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de Procedură Penală, *instanţa de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.*

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal, *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Potrivit art. 113 Cod Penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

În consecință, instanţa de judecată cercetând în ansamblu toate probele privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluţionarea pricinii, va reține*: în acțiunile lui Ciorba Nicolae ca fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal* după indicii: – „*obținerea muncii de la o persoană împotriva voinței ei, prin constrângere și înșelăciune, acțiuni săvârșite asupra mai multor persoane*”, și care, pe parcursul

anului 2014 și anului 2015, dățile concrete nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, acționând cu intenție, gestionând o firmă de transport de mărfuri amplasată pe teritoriul Federației Ruse, relativ regiunea Moscova (И.П. ”Чорба Николай Иванович”), având scopul de obținerii de munci de la alte persoane împotriva voinței lor, a angajat la întreprindere cetățenii Antosiev Igor Filip născut la ***** locuitor al *****, Antosiev Iana Stanislav născută la ***** locuitoare a *****, Buga Mihail Nicolae născut la ***** locuitor al *****, Zabașta Anatolie Vasile născut la ***** locuitor al *****, Turchin Igor Vasile născut la ***** locuitor al *****, Bușinschi Dorin Alexandru născut la ***** locuitor al r-lui Briceni satul Larga, precum și alte persoane la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, promițându-le un salariu lunar decent.

Astfel, Ciorba Nicolae acționând cu intenție, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptei, profitând de buna-încredere a persoanelor, prin înșelăciune manifestată prin promisiunea falsă precum că ar avea nevoie de șoferi de camioane și alt personal de muncă calificat, că vor activa legal și că vor fi remunerați integral pentru lucrul efectuat, i-a determinat și convins pe cet. Antosiev Igor, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor, Bușinschi Dorin, care erau în căutare unui loc de muncă, să accepte și să dea acordul viciat de a fi antrenat la munci, activități, servicii ce țin de transportul de mărfuri pe teritoriul orașului Moscova, în suburbii, în alte localități, precum și alte munci, în interesul firmei care o gestiona și în favoarea lui, pe o perioadă nedeterminată de timp, iar pe Antosiev Iana a angajat-o în calitate de dispecer în vederea direcționării mijloacelor de transport în scopul de transportare a mărfurilor în interesul la aceiași firmă.

În continuare, Ciorba Nicolae, în vederea voalări acțiunilor sale criminale acționând cu intenția obținerii muncii forțate și redării unui aspect legal acțiunilor, le-a promis angajaților că vor fi încheiate contracte de muncă cu ei și le-a achitat inițial în parte salariile muncitorilor, iar după obținerea încrederii acestora, prin înșelăciune sub pretextul că nu ar dispune de mijloace financiare, nu le-a achitat leafa integral, nefiind nici încheiate actele de angajare oficială în muncă.

În această ordine de idei, la concret, aproximativ în luna ianuarie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Antosiev Igor aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat cu Ciorba Nicolae, care i-a comunicat că are nevoie de șoferi și muncitori din domeniul logisticii, unde deja ultimul i-a explicat condițiile de muncă care avea să constea în transportarea mărfii cu camionul pe teritoriul Federației Ruse, comunicându-i că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 80 000 – 90 000 ruble. În aceste condiții Antosiev Igor a dat acordul de angajare la întreprinderea sus numită, unde a muncit zilnic, fără zile de odihnă de la orele 21.00-23.00 până la 15.00-16.00, aproximativ timp de 3 luni, fiind achitat integral pentru munca prestată în perioada menționată.

În continuare la expirarea a trei luni de zile, Ciorba Nicolae abuzând de încrederea victimei Antosiev Igor, i-a propus acestuia de munci în continuare, însă în calitate de muncitor în domeniul logisticii, ca șef de parc auto, la întreținerea și procurarea pieselor pentru camioanele din gestiune, unde i-a promis în mod viclean un salariu lunar de 60 000 ruble rusești. În paralel Ciorba Nicolae i-a comunicat lui Antosiev Igor despre faptul că ar avea nevoie de dispecer la direcționarea mijloacelor de transport, propunându-i ultimului de a fi angajată soția lui Antosiev Iana în această calitate, cu un salariu lunar de 50 000 de ruble rusești, fapt acceptat de ambii.

Astfel, în această calitate Antosiev Igor a lucrat cinci luni de zile, iar salariul achitat pentru toată perioada menționată a fost de doar aproximativ 80 000 de ruble rusești, iar la întrebarea adresată lui Ciorba Nicolae, cu referire la restul sumei care urma a fi achitată, ultimul invocat precum că nu dispune de mijloace financiare și să mai aștepte. La fel și Antosiev Iana a lucrat în calitate de dispecer aproximativ 4 luni de zile, din luna mai până în luna august 2014, iar salariul achitat pentru perioada dată a fost de doar 55 000 de ruble rusești, unde din motiv că se tergiversa achitarea integrală a salariului, aceasta a lăsat locul de muncă, revenind în Republica Moldova.

În continuare, Antosiev Igor, după plecarea lui Antosiev Iana, fiind constrâns de faptul că urmează să primească și restul sumei de salariu neplătit atât al său, cât și lui Antosiev Iana, din motiv că Ciorba Nicolae a făcut iarăși promisiuni false că se v-a achita pe parcursul a 2-3 luni, a rămas să muncească în continuare la firma acestuia.

Ulterior, aproximativ în luna septembrie 2014, Ciorba Nicolae continuându-și acțiunile sale prejudiciabile, având intenția în continuare de obține munca forțată de la Antosiev Igor, i-a comunicat ultimului că nu mai are nevoie de serviciile lui în calitate de șef de parc auto și ca să aibă posibilitate de a-i achita salariul restant, să rămână angajat în calitate de șofer de camion la firma gestionată de către acesta. În asemenea circumstanțe, Antosiev Igor fiind constrâns de faptul că urma să primească restul salariului neplătit pentru perioadele precedente, atât pentru sine, cât și pentru soția sa, a rămas să muncească în calitate de șofer de camion în condițiile inițial prestabilite, în favoarea lui Ciorba Nicolae până la sfârșitul lunii decembrie 2014, fiindu-i promis în mod viclean, achitarea unui salariu lunar care putea să oscileze între 80 000 și 90 000 de ruble rusești. În continuare, din motiv că Ciorba Nicolae nu se achita integral cu salariul promis, după o perioada de aproximativ 4 luni în care a lucrat în calitate de șofer de camion, pentru care lui Antosiev Igor i-a fost achitată suma de doar 60 000 ruble rusești, acesta a părăsit locul de muncă.

Astfel, Ciorba Nicolae încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-i în diferite activități pe victimele Antosiev Igor și Antosiev Iana, nu i-a remunerat

integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile lor, unde ca rezultat primul a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 470 000 ruble rusești (echivalent 141 893 lei MDL), iar Antosiev Iana un prejudiciu moral și material în sumă de 150 000 ruble rusești (echivalent 58 785 lei MDL).

În circumstanțe parțial similare, aproximativ luna ianuarie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Turchin Igor aflându-se pe teritoriul Republica Moldova, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat telefonic cu Veleșcu Andrei, care acționa din numele lui Ciorba Nicolae, unde i-a comunicat că au nevoie de șoferi buni și l-a invitat să vină la muncă în Federația Rusă, deoarece careva probleme nu o să fie. Astfel, Turchin Igor a plecat de sine stătător în Federația Rusă relativ în regiunea Moscovei unde iarăși a interacționat cu Veleșcu Andrei, căruia i-a transmis actele pentru înregistrare la depozitul unde v-a primi marfă. În continuare, aproximativ la începutul lunii februarie 2014, lui Turchin Igor i-a fost transmis în primire camionul de model ”Mercedes Atego” cu actele necesare, pe care acesta a început să lucreze în calitate de șofer la întreprinderea susnumită, la transportarea mărfii în diferite orașe pe teritoriul Federației Ruse, muncind zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ de la orele 21.00-23.00, inclusiv pe parcursul nopții, până aproximativ orele 16.00, iar indicațiile cu privire la rutele ce urmau a fi executate le primea de la Veleșcu Andrei prin telefon. Aproximativ peste o săptămână de la angajare, Turchin Igor a interacționat cu Ciorba Nicolae care s-a prezentat ca stăpânul firmei de transport cu denumirea ”IÎ Ciorba Nicolae Ivanovici”, unde ultimul i-a comunicat în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 70 000 – 90 000 ruble rusești, având înțelegerea ca banii să fie achitați integral la finele fiecărei luni de muncă. Astfel, contrar înțelegerii avute între Ciorba Nicolae și Turchin Igor, ultimului i-a fost achitat parțial salariul pentru perioada lunilor de muncite, unde din suma calculată, care urma a fi achitată de 380 000 de ruble rusești, i-au fost plătite doar 200 000 de ruble. În final, după expirarea a 5 luni de zile, aproximativ luna iulie 2014, Turchin Igor adresându-se la Ciorba Nicolae în vederea primirii restanțelor la salariu, deoarece planifica să revină acasă în Republica Moldova, ultimul a afirmat precum că nu are posibilitate să-l remunereze integral și i-a comunicat în mod fals precum că suma restantă bani o să i-o transmită acasă ulterior lui Turchin Igor, fapt ce nu a fost respectat de către făptuitor, iar la sunetele insistente acesta nu a răspuns.

Astfel, Ciorba Nicolae, încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Turchin Igor, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 180 000 ruble rusești (echivalent 70 542 lei MDL).

În circumstanțe analogice, aproximativ luna aprilie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Zabașta Anatolie aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, cu intenția de a se angaja la muncă, a interacționat cu Veleșcu Andrei, care acționa din numele lui Ciorba Nicolae, care a solicitat pașaportul și permisul de conducere de la Zabașta Anatolie, afirmând că acestea sunt actele necesare pentru a fi prezentate la întreprinderea unde v-a primi marfa pentru transportare, actele fiind ulterior returnate. În aceiași zi, Zabașta Anatolie a început să lucreze în calitate de șofer pe camionul de model ”Mercedes Atego”, care a fost repartizat de la întreprindere, la transportarea mărfii pe teritoriul Federației Ruse în special regiunea Moscovei, cu care a muncit zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ timp de 3 luni de la orele 22.00 până la orele 15.00-16.00. Peste aproximativ 5 zile de la angajare, Zabașta Anatolie a interacționat cu Ciorba Nicolae care s-a prezentat ca stăpânul firmei de transport, unde ultimul l-a atenționat despre regulile de disciplină, de lucru și i-a comunicat în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 70 000 – 90 000 ruble rusești, având înțelegerea ca banii să fie achitați integral la finele a 3 luni de muncă.

În final, după expirarea a 3 luni de zile, aproximativ luna iulie 2014, Zabașta Anatolie adresându-se la Veleșcu Andrei, care îl înlocuia pe la acel moment pe Ciorba Nicolae în vederea primirii salariului, deoarece planifica să plece acasă, ultimul i-a comunicat precum că acestuia urmează a-i fi achitat suma de 236 000 de ruble rusești, însă i-a transmis doar suma de 100 000 ruble rusești, unde i-a comunicat lui Zabașta Anatolie că restul sumei acesta îi v-a primi prin transfer în Republica Moldova, fapt ce nu a fost respectat de către Ciorba Nicolae. După ce a plecat din Federația Rusă, văzând că nu se întreprind măsuri în vederea achitării sumei restante din salariul, Zabașta Anatolie l-a contactat telefonic pe Veleșcu Andrei, care la rândul lui i-a comunicat că presupusa datorie de 136 000 de ruble rusești îi v-a fi achitată de Ciorba Nicolae atunci când v-a reveni la muncă, convigându-l să se întoarcă la lucru în Federația Rusă.

Aproximativ în luna august 2014, Zabașta Anatolie fiind constrâns de faptul că urmează să primească și restul sumei de salariu neplătit de făptuitor și din motiv că avea nevoie de un loc de muncă, a plecat din nou în Federația Rusă regiunea Noghinsk unde lucrase anterior, iar ajungând la destinație Ciorba Nicolae, iarăși l-au antrenat la muncă, dându-i în primire camionul pentru a lucra în continuare la transportarea mărfurilor, ultimii promițându-i în mod viclean același salariu la finele perioadei de muncă. Astfel, Zabașta Anatolie a lucrat încă 3 luni, zilnic, în aceleași condiții anterior prestabilite până aproximativ în luna noiembrie 2014, unde acestuia urma a-i fi achitată suma aproximativă de 200 000 ruble rusești și suma de 136 000 de ruble rusești din perioada precedentă. La expirarea a 3 luni, în ziua când urma să revină în Republica Moldova, la apelul telefonic a lui

Zabașta Anatolie, Ciorba Nicolae nu a răspuns, după care la un alt apel a răspuns Veleșcu Andrei, care i-a comunicat din numele lui Ciorba Nicolae că banii vor fi achitați la gara de tren, unde ultimul nu s-a prezentat pentru a-i achita salariul victimei. Ulterior, aproximativ după 2 săptămâni de la revenire în Republica Moldova, Zabașta Anatolie a fost telefonat de către Ciorba Nicolae, care era în trecere prin r-ul Edineț și i-a transmis acestuia doar suma de 25 000 de ruble rusești, indicându-i victimei precum că nu ar avea mijloace bănești pentru a se achita integral.

Astfel, Ciorba Nicolae încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Zabașta Anatolie, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 311 000 ruble rusești (echivalent 108 943 lei MDL).

La fel, în circumstanțe parțial similare, aproximativ luna aprilie 2014, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Buga Mihail aflând de la nepotul său Antosiev Igor, că stăpânul întreprinderii unde lucrează, angajează șoferi, el fiind în căutarea unui loc de muncă a decis plece peste hotare. Astfel, Buga Mihail a plecat de sine stătător în Federația Rusă relativ în regiunea Moscovei unde a interacționat cu Ciorba Nicolae, care în discuții i-a explicat condițiile de muncă, faptul că v-a lucra în calitate de șofer de camion, comunicându-i în mod viclean, că salariul care va fi achitat lunar v-a oscila între 50 000 – 60 000 ruble rusești. În continuare, lui Buga Mihail i-a fost transmis în primire camionul de model ”Mercedes Atego” cu actele necesare, pe care acesta a început să lucreze în calitate de șofer la întreprinderea susnumită, la transportarea mărfii în diferite orașe pe teritoriul Federației Ruse, muncind zilnic, fără zile de odihnă, aproximativ de la orele 18.00, inclusiv pe parcursul nopții, până a doua zi. Astfel, contrar înțelegerii avute între Ciorba Nicolae și Buga Mihail, ultimului nu i-a fost achitat deloc salariul, fiindu-i comunicat că nu sunt bani și că-i va primi ulterior pe cont. În continuare, Buga Mihail a mai lucrat încă aproximativ trei săptămâni și din motiv că s-ar fi defectat careva piese l-a automobil, Ciorba Nicolae i-a solicitat acestuia să plece de la muncă, comunicându-i că nu-i v-a achita nimic din această cauza. În final, după expirarea a unei luni și trei săptămâni de muncă, în ziua când trebuia să plece acasă, de către Veleșcu Andrei i-a fost transmis, din numele lui Ciorba Nicolae, lui Buga Mihail suma de 2000 de ruble rusești de drum, pentru a reveni acasă.

Astfel, făptuitorul încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Buga Mihail, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 70 000 ruble rusești (echivalent 27 923 lei MDL).

În circumstanțe parțial analogice, aproximativ luna ianuarie 2015, data concretă nefiind stabilită de către reprezentantul organului de urmărire penală, Bușinschi Dorin fiind în căutarea unui loc de muncă, aflând de la terțe persoane datele de contact, a interacționat cu Ciorba Nicolae în vederea angajării sale. Astfel, Bușinschi Dorin a plecat de sine stătător în Federația Rusă relativ în orașul Noghinsk regiunea Moscovei unde a fost întâlnit de către Ciorba Nicolae, care i-a propus să fie angajat la întreprinderea pe care o gestioneze în calitate de lăcătuș auto, comunicându-i în mod viclean, că salariul achitat lunar va fi de 80 000 de ruble rusești. În continuare, Bușinschi Dorin acceptând condițiile de muncă, a lucrat zilnic în calitate de lăcătuș auto, fără zile de odihnă, ori de câte ori a fost nevoie, inclusiv pe parcursul nopții, o perioadă de 2 luni și 4 zile, unde pentru lucrul efectuat i-a fost achitat parțial salariul. În continuare, reieșind din faptul că Bușinschi Dorin din motive personale urmă să revină în Republica Moldova, acesta i-a solicitat lui Ciorba Nicolae de a-i achita salariul integral pentru toată perioada muncită, unde ultimul i-a comunicat că nu are bani, fiindu-i înmânat doar 10 000 de ruble rusești, convingându-l că restul sumei o să-i fie transmisă ulterior la domiciliu. După o perioada de timp, Bușinschi Dorin, încercând să-l contacteze de mai multe ori pe Ciorba Nicolae pentru a-i achita suma de bani restantă, ultimul nu a răspuns la telefon.

Astfel, făptuitorul încălcând condițiile înțelegerii avute, folosindu-l în activități pe victima Bușinschi Dorin, nu l-a remunerat integral și în mod corespunzător pentru munca și serviciile sale, unde ca rezultat acesta a suferit prejudiciului moral și material în sumă de 131 000 ruble rusești (echivalent 40 675 lei MDL).

În urma examinării nemijlocite, sub toate aspectele și în condiții de contradictorialitate, a probelor administrate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, instanța constată că vinovăția inculpatului Ciorba Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal este demonstrată printr-un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și admisibile, care se coroborează reciproc și formează un sistem probator unitar, suficient pentru a înlătura orice dubiu rezonabil asupra existenței faptei și a participării inculpatului la săvârșirea acesteia.

Instanța reține că declarațiile părților vătămate Antosiev Igor, Antosiev Iana, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor și Bușinschi Dorin, analizate atât individual, cât și în coroborare cu declarațiile martorilor audiați, cu procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, înscrisurile anexate la dosar și celelalte mijloace de probă administrate, relevă aceeași modalitate de acțiune a inculpatului, aceeași succesiune a faptelor și același mecanism prin care acesta a obținut prestarea muncii în folosul său.

Declarațiile persoanelor vătămate sunt constante pe întreaga durată a procesului penal, sunt lipsite de contradicții esențiale și se confirmă reciproc sub aspectul circumstanțelor relevante ale cauzei. Acestea descriu aceeași modalitate de recrutare, aceleași promisiuni formulate de inculpat, aceeași modalitate de organizare a muncii, aceeași practică de amânare repetată a plății salariilor și aceeași conduită ulterioară a inculpatului după ce a beneficiat de munca acestora.

Instanța apreciază că această concordanță nu poate fi explicată printr-o simplă coincidență și nici prin existența unui interes comun al persoanelor vătămate, ci reprezintă consecința firească a relatării unor împrejurări reale, trăite nemijlocit de fiecare dintre acestea.

Totodată, declarațiile părților vătămate sunt confirmate de declarațiile martorilor audiați în ședința de judecată, care au confirmat atât modul de organizare a activității inculpatului, cât și faptul că persoanele vătămate au prestat efectiv muncă în interesul acestuia și că plata promisă nu a fost efectuată în condițiile convenite.

Instanța reține că, deși fiecare persoană vătămată a fost atrasă separat la muncă, mecanismul utilizat de inculpat a fost identic în toate cazurile. Mai întâi, acesta identifica persoane aflate într-o situație materială dificilă, fără posibilități reale de angajare în Republica Moldova, după care le propunea un loc de muncă în Federația Rusă, prezentând condiții avantajoase de muncă și promițând achitarea unor salarii atractive. În continuare, după ce persoanele acceptau oferta și începeau activitatea, inculpatul modifica în mod unilateral condițiile convenite, amâna plata salariilor și întreținea permanent convingerea că toate drepturile salariale urmau să fie achitate ulterior.

În aprecierea instanței, această conduită nu reprezintă o simplă neexecutare a obligațiilor asumate de un angajator și nici un litigiu privind executarea unui raport de muncă.

Diferența esențială dintre un litigiu civil sau de muncă și infracțiunea prevăzută de art. 168 Cod Penal constă în modalitatea prin care este obținută prestarea muncii.

Într-un litigiu de muncă, neexecutarea obligației de plată apare ulterior încheierii unui raport juridic întemeiat pe consimțământul liber al părților, fără ca acest consimțământ să fi fost alterat prin mijloace frauduloase.

În prezenta cauză însă, probele administrate demonstrează că încă de la momentul recrutării persoanelor vătămate inculpatul le-a determinat să accepte prestarea muncii prin prezentarea unei situații nereale privind condițiile de muncă, remunerația și intenția sa de executare a obligațiilor asumate.

Mai mult, această stare de eroare nu s-a limitat la momentul inițial al angajării, ci a fost întreținută pe întreaga perioadă a prestării muncii. Inculpatul formula în mod repetat promisiuni privind plata salariilor, invoca dificultăți

financiare temporare, promitea achitarea după finalizarea unor lucrări ori după încasarea unor sume de bani și, în acest mod, determina persoanele vătămate să continue prestarea muncii în folosul său.

Instanța apreciază că o asemenea conduită demonstrează existența unei înșelăciuni continue, utilizată ca metodă de obținere și menținere a muncii persoanelor vătămate.

Prin metoda de *înșelăciune* se are în vedere dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascuns faptele și circumstanțele care trebuiau comunicate victimei (înșelăciunea pasivă). Prin noțiunea „asupra a două sau mai multor persoane" prevăzută la lit. a) alin. (2) art. 168 Cod Penal se are în vedere impunerea la muncă forțată a două sau mai multor persoane. În contextul dat, victimele au fost induse în eroare, după care menținută eroarea în legătură cu anumite împrejurări de drept, sau de fapt, legate de atragerea la muncă, natura ei și a serviciilor care urmează a fi efectuate de victime, în favoarea cui și modul de remunerare pentru efectuarea ei, insuflarea credibilității în virtutea comportamentului inițial față de ei, după care influența și alte împrejurări legate de exploatarea victimelor.

În acest context, este lipsit de relevanță faptul că unele persoane au acceptat inițial să muncească sau că, în anumite situații, inculpatul a efectuat plăți parțiale. Consimțământul exprimat de victime nu poate fi calificat drept unul liber, deoarece acesta a fost determinat prin inducerea în eroare asupra unor elemente esențiale ale raportului de muncă, iar ulterior a fost menținut prin promisiuni repetate și necorespunzătoare realității privind executarea obligațiilor asumate.

Instanța reține că libertatea muncii, protejată de art. 168 Cod Penal, presupune nu doar libertatea formală de a accepta un loc de muncă, ci și posibilitatea persoanei de a lua o decizie în cunoștință de cauză, fără a fi manipulată prin prezentarea unei realități false sau prin ascunderea unor împrejurări esențiale. Or, în speță, persoanele vătămate nu au cunoscut situația reală privind intențiile inculpatului și nici nu ar fi acceptat prestarea muncii dacă ar fi cunoscut că remunerația promisă nu urma să fie achitată în condițiile convenite.

Instanța constată astfel că *obiectul juridic principal* al infracțiunii îl constituie relațiile sociale privind libertatea muncii, respectiv dreptul fiecărei persoane de a decide în mod liber dacă prestează ori nu o anumită activitate și în ce condiții o face.

În același timp, prin acțiunile inculpatului au fost afectate și relațiile sociale privind libertatea de voință, demnitatea și integritatea psihică a persoanelor vătămate, întrucât acestea au fost determinate să presteze muncă în baza unei reprezentări false asupra realității, fiind menținute în această stare pe întreaga durată a raporturilor de muncă.

Prin urmare, instanța concluzionează că prin acțiunile sale inculpatul a adus atingere tuturor valorilor sociale ocrotite de norma incriminată prevăzută la art. 168 Cod Penal, fiind astfel întrunite elementele obiectului juridic al infracțiunii.

În ceea ce privește *obiectul juridic* al infracțiunii, instanța reține că obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale privind libertatea muncii, respectiv dreptul fiecărei persoane de a decide în mod liber dacă prestează sau nu o anumită activitate și în ce condiții. Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale privind libertatea de voință și demnitatea persoanei.

În speță, din ansamblul probelor administrate rezultă că inculpatul Ciorba Nicolae a adus atingere acestor valori sociale prin obținerea muncii persoanelor vătămate Antosiev Igor, Antosiev Iana, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor și Bușinschi Dorin prin inducerea și menținerea acestora în eroare cu privire la condițiile de muncă și remunerarea promisă, lipsindu-le astfel de posibilitatea de a lua o decizie liberă și în cunoștință de cauză privind prestarea muncii în folosul inculpatului.

Sub aspectul *laturii obiective*, instanța constată că inculpatul Ciorba Nicolae a obținut prestarea muncii persoanelor vătămate prin inducerea și menținerea acestora în eroare. Astfel, inculpatul a recrutat persoane aflate într-o situație materială precară, promițându-le locuri de muncă remunerate și condiții avantajoase de angajare.

Ulterior, după începerea activității, acesta a modificat în fapt condițiile inițial promise, a amânat în mod repetat plata salariilor și a întreținut convingerea că remunerația va fi achitată ulterior, determinând astfel părțile vătămate să continue prestarea muncii în folosul său. În același timp, inculpatul a profitat de vulnerabilitatea economică a victimelor, cunoscând că acestea depindeau de veniturile promise și nu dispuneau de alte posibilități reale de angajare. Or, potrivit anchetelor sociale emise în privința familiilor părților vătămate se constată că, aceștia avea o stare de vulnerabilitate medie.

Prin această conduită, inculpatul a obținut munca persoanelor vătămate fără a executa obligațiile asumate privind remunerarea acesteia, lipsa plății integrale constituind o împrejurare ce confirmă caracterul fraudulos al promisiunilor formulate încă de la recrutare.

Întrucât infracțiunea prevăzută de art. 168 Cod Penal este una formală, aceasta se consideră consumată din momentul în care munca a fost obținută prin înșelăciune, fără a fi necesară producerea unor consecințe prejudiciabile suplimentare.

Instanța constată că în speța supusă examinării este incidentă circumstanța agravantă prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, întrucât din ansamblul probelor administrate rezultă că aceeași modalitate infracțională a fost exercitată asupra mai multor persoane. Astfel, inculpatul a recrutat, a indus și a menținut în

eroare părțile vătămate Antosiev Igor, Antosiev Iana, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor și Bușinschi Dorin, determinându-le să presteze muncă în folosul său în aceleași împrejurări și prin același mecanism infracțional. În consecință, instanța reține că este întrunit elementul circumstanțial agravant al săvârșirii infracțiunii asupra a două sau mai multor persoane.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanța reține că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă. Inculpatul a prevăzut caracterul ilicit al acțiunilor sale, a cunoscut că obține prestarea muncii persoanelor vătămate prin inducerea și menținerea acestora în eroare și a urmărit producerea acestui rezultat. Totodată, din ansamblul probelor administrate rezultă că scopul acțiunilor inculpatului a fost obținerea unui folos patrimonial injust prin valorificarea muncii persoanelor vătămate fără achitarea integrală a remunerației promise.

Sub aspectul *subiectului* infracțiunii, instanța reține că Ciorba Nicolae este o persoană fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii faptei împlinise vârsta răspunderii penale și întrunește toate condițiile prevăzute de lege pentru a avea calitatea de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

În ceea ce privește declarațiile inculpatului Ciorba Nicolae, instanța le apreciază critic, întrucât acestea nu se coroborează cu ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată. Versiunea prezentată de inculpat, potrivit căreia raporturile cu părțile vătămate s-au desfășurat în condiții legale, în baza unor contracte de prestări servicii, iar toate drepturile salariale au fost achitate conform înțelegerilor dintre părți, este infirmată de declarațiile constante, coerente și concordante ale părților vătămate, care sunt susținute de declarațiile martorilor, înscrisurile și celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Instanța reține că apărările inculpatului referitoare la accidentele rutiere în care au fost implicate unele părți vătămate, lipsa documentelor necesare pentru desfășurarea activității pe teritoriul Federației Ruse, pretinsa implicare a lui Igor Antosiev în organizarea unei cauze penale sau existența unor raporturi conflictuale dintre aceștia nu au relevanță pentru stabilirea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii imputate și nu sunt de natură să înlăture concluziile ce rezultă din probele administrate. Aceste împrejurări, chiar dacă ar fi reale, nu infirmă faptul că inculpatul a obținut prestarea muncii persoanelor vătămate prin inducerea și menținerea acestora în eroare cu privire la condițiile de remunerare și executarea obligațiilor asumate.

De asemenea, instanța reține că simpla invocare a existenței unor contracte de prestări servicii nu este suficientă pentru a exclude răspunderea penală, atât timp cât din materialul probator rezultă că raporturile dintre inculpat și persoanele vătămate s-au desfășurat în alte condiții decât cele prezentate de acesta, iar voința persoanelor vătămate de a presta muncă a fost viciată prin promisiuni privind

remunerarea, care ulterior nu au fost respectate. Or, existența unui raport juridic aparent licit nu exclude caracterul penal al faptelor atunci când acesta este utilizat ca instrument pentru obținerea muncii prin înșelăciune.

Totodată, instanța apreciază că declarațiile inculpatului sunt lipsite de consecvență, întrucât acesta, pe de o parte, a susținut că toate persoanele au fost remunerate integral, iar pe de altă parte a recunoscut că ulterior a achitat prejudiciul cauzat unei părți dintre persoanele vătămate și că este dispus să achite eventualele sume datorate dacă acestea vor fi confirmate prin acte justificative. Aceste susțineri sunt incompatibile și infirmă însăși apărarea potrivit căreia inculpatul și-ar fi executat integral obligațiile asumate.

În consecință, instanța concluzionează că declarațiile inculpatului reprezintă o poziție procesuală adoptată în scopul evitării răspunderii penale și al înlăturării învinuirii formulate, fără a fi susținute de probe obiective care să răstoarne forța probantă a ansamblului probelor administrate în cauză. Din acest motiv, acestea urmează a fi înlăturate ca neîntemeiate și contrare situației de fapt stabilite de instanță.

Deci, în raport cu situația de fapt stabilită și cu ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța concluzionează că acțiunile inculpatului Ciorba Nicolae întrunesc, dincolo de orice dubiu rezonabil, toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal. Din probele administrate rezultă că inculpatul a recrutat mai multe persoane aflate într-o stare de vulnerabilitate economică, le-a determinat să presteze muncă în folosul său prin inducerea și menținerea acestora în eroare cu privire la condițiile de remunerare și, ulterior, a valorificat munca prestată fără a-și executa obligațiile asumate.

Suplimentar, instanța reține că, pe parcursul examinării cauzei, inculpatul a declarat în repetate rânduri că recunoaște faptele reținute în sarcina sa și a înaintat mai multe cereri privind examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364^1 Cod de Procedură Penală. Aceste cereri au fost însă respinse prin încheierile instanței, întrucât nu erau întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 364^1 alin. (2) Cod de Procedură Penală. Or, deși inculpatul a afirmat că recunoaște faptele descrise în rechizitoriu, acesta nu a acceptat încadrarea juridică a acestora, susținând că acțiunile sale nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal. În aceste condiții, instanța a constatat că nu exista o recunoaștere integrală a învinuirii formulate, condiție indispensabilă pentru aplicarea procedurii simplificate, motiv pentru care cauza a fost examinată în procedură generală.

Totodată, din probele administrate rezultă că, pe parcursul examinării cauzei în instanță, inculpatul a încheiat cu majoritatea părților vătămate tranzacții privind achitarea unor indemnizații unice în legătură cu încetarea raporturilor de

muncă și a restituit prejudiciul material cauzat acestora. Instanța apreciază că această conduită procesuală nu înlătură existența infracțiunii și nici răspunderea penală a inculpatului, întrucât repararea prejudiciului a avut loc după aproximativ 12 ani de la comiterea faptelor și numai după declanșarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în instanța de judecată.

Mai mult, această conduită confirmă împrejurarea că obligațiile patrimoniale față de părțile vătămate nu au fost executate la momentul nașterii lor și că remunerația pentru munca prestată nu a fost achitată în condițiile promise, fiind necesară intervenția organelor de urmărire penală și a instanței de judecată pentru determinarea inculpatului să procedeze la repararea prejudiciului.

În consecință, instanța apreciază că atât recunoașterea faptelor de către inculpat, cât și achitarea ulterioară a prejudiciului constituie împrejurări care se coroborează cu ansamblul probelor administrate și confirmă situația de fapt reținută în cauză, fără a fi de natură să înlăture caracterul infracțional al acțiunilor sale sau să conducă la o altă încadrare juridică decât cea prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal.

Prin urmare, instanța constată că încadrarea juridică a faptelor în baza art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal este legală, întemeiată și pe deplin susținută de materialul probator administrat în cauză.

În rezultatul examinării prezentei cauze penale, instanța constată că, pe caz, nu au fost stabilite circumstanțe care ar impune liberarea de răspundere penală a lui Ciorba Nicolae potrivit prevederilor art. 53 Cod Penal. De asemenea instanța consideră că pe caz nu există circumstanțele prevăzute de art. 89 Cod Penal, care ar face posibilă liberarea inculpatului de pedeapsa penală.

În temeiul celor expuse instanța ajunge la concluzia că în privința lui Ciorba Nicolae urmează de emis sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei penale.

În ceea ce privește aplicarea pedepsei față de inculpatul Ciorba Nicolae, instanța de judecată reține următoarele.

Ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de Procedură Penală, instanţa de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de Procedură Penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracţiuni instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul Penal, la

stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituția Republicii

Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului Ciorba Nicolae, instanţa de judecată în conformitate cu art.7, 75 Cod Penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Referitor la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată reține următoarele.

Infracțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal (*în vigoare la data comiterii faptei în anul 2015*), săvârșită de către Ciorba Nicolae, face parte din categoria infracțiunilor *grave.* Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a art. 168 alin.(2) şi art. 16 alin.(4) Cod Penal.

Totodată, instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Ciorba Nicolae, se caracterizează printr-un grad sporit de pericol, ce atentează la relațiile sociale ce vizează libertatea muncii.

*Referitor la personalitatea inculpatului ***** instanța de judecată reține următoarele.*

Potrivit informației privind trecutul infracțional al inculpatului Ciorba Nicolae, se atestă că acesta anterior n-a fost tras la răspunderea penală (f.d. 159, Vol. I).

Referitor la circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, instanța de judecată reține următoarele.

Instanța de judecată n-a identificat existența circumstanței atenuante sau agravante prevăzute de art.76-77 Cod Penal.

Conform art.168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă *cu închisoare de la 6 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*

Totodată, reieșind din faptul că art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, stabilește pentru persoanele fizice o singură categorie de pedeapsă principală – închisoare, instanța de judecată apreciază că în privința inculpatului Ciorba Nicolae pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, nu poate fi aplicată o altă pedeapsă principală decât cea sub formă de închisoare.

Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art. 75-78 Cod Penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

După cum a fost menționat supra, art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește doar o categorie de pedeapsă principală, și anume sub formă de închisoare.

Respectiv, în privința inculpatului Ciorba Nicolae urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare.

Conducându-se de criteriile de stabilire a pedepsei analizate supra în prezenta sentință, luând în considerare faptul că în privința inculpatului Ciorba Nicolae nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante, precum și agravante, reieșind din faptul că, inculpatul Ciorba Nicolae anterior nu a fost condamnat, din caracterul infracțiunii săvârșite cu intenție a celei grave, de personalitatea inculpatului, instanța de judecată apreciază că față de inculpatul Ciorba Nicolae o pedeapsa sub formă de închisoare în limita art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, călăuzindu-se totodată de prevederile art. art. 61, 65, 70, 72 al. 3, 75 CP, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a unei întreprinderi, instituții, organizații.

Conform art. 72 alin. (3) Cod Penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârșite cu intenţie.

Având în vedere că inculpatul Ciorba Nicolae, a săvârșit din intenție infracțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal, acesta urmează să execute pedeapsa în *penitenciar de tip semiînchis.*

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de Procedură Penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată data de la care începe executarea pedepsei.

Cu referire la măsura preventivă aplicată în privința inculpatului Ciorba Nicolae.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de Procedură Penală, la adoptarea sentinței instanța este obligată să se pronunțe asupra necesității revocării, înlocuirii sau aplicării unei măsuri preventive în privința inculpatului.

În speță, având în vedere că instanța a dispus condamnarea inculpatului Ciorba Nicolae la o pedeapsă cu închisoarea cu executare, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, cuantumul pedepsei aplicate și necesitatea asigurării executării efective a sentinței, instanța apreciază că există temeiuri suficiente pentru aplicarea măsurii preventive sub forma „*arestului preventiv”*.

Prin urmare, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal și a executării sentinței, precum și pentru a preveni riscul eschivării inculpatului de la executarea pedepsei, instanța va aplica în privința lui *Ciorba Nicolae* măsura preventivă sub forma „*arestului preventiv*”, care urmează să fie menținută până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

A anunța în căutare pe inculpatul Ciorba Nicolae a.n. *****, locuitor al mun. *****.

Executarea încheierii de încredințat Inspectoratul de Poliție Edineț și despre îndeplinirea ei de informat Judecătoria r-lui Edineţ şi Procuratura r-lui Edineţ.

La reţinerea lui *Ciorba Nicolae a.n.* *****, acesta urmează a fi prezentat în faţa instanţei de judecată în aceiași zi pentru a i se aduce la cunoștință hotărârea, cu explicarea ordinii şi termenului de atac.

Cu referire la cerința avocatului și inculpatului Ciorba Nicolae cu privire la aplicarea legii cu privire la amnistie și încetarea procesului penal.

Referitor la solicitarea apărării privind aplicarea actului de amnistie în privința inculpatului Ciorba Nicolae, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată.

În primul rând, instanța reține că potrivit art. 6 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevederile acesteia nu se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiunile prevăzute la art. 168 alin. (2) și (3) din Codul Penal. În consecință, prin voința expresă a legiuitorului, inculpatul este exclus de la beneficiul acestei legi de amnistie, motiv pentru care solicitarea apărării nu poate fi admisă.

În ceea ce privește invocarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța constată că, deși art. 10 al acestei legi nu exclude în mod expres infracțiunea prevăzută de art. 168 Cod Penal din categoria infracțiunilor pentru care poate fi aplicată amnistia, aceasta nu este incidentă în prezenta cauză.

Astfel, potrivit art. 1 din Legea nr. 210/2016, amnistia se aplică în mod condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite sau inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și *care întrunesc condițiile prevăzute la art. 2 –9, 11 și 12 ale legii. Totodată, conform art. 2 din aceeași lege*, încetarea procesului penal este posibilă doar în privința infracțiunilor pentru care legea penală prevede o pedeapsă principală maximă ce nu depășește 7 ani de închisoare.

Or, sancțiunea prevăzută de art. 168 alin. (2) Cod Penal stabilește pedeapsa cu închisoarea de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, depășind astfel plafonul maxim prevăzut de Legea nr. 210/2016. Mai mult, pe parcursul procesului penal inculpatul nu a manifestat căință activă în sensul legii, contestând încadrarea juridică a faptelor și nefiind întrunite condițiile necesare pentru aplicarea procedurii prevăzute de art. 364[1] Cod de Procedură Penală. În aceste circumstanțe, nici una dintre condițiile cumulative prevăzute de Legea nr. 210/2016 nu este îndeplinită.

În ceea ce privește împrejurarea că, pe parcursul examinării cauzei, inculpatul a reparat prejudiciul material cauzat prin infracțiune și a achitat sumele convenite cu părțile vătămate și părțile civile, instanța apreciază că această conduită ulterioară nu constituie un temei pentru încetarea procesului penal sau pentru aplicarea amnistiei.

Cu referire la acțiunile civile formulate de părțile vătămate.

Instanța reține că, la faza de urmărire penală, părțile vătămate Antosiev Igor, Antosiev Iana, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor și Bușinschi Dorin au formulat pretenții de ordin material împotriva inculpatului. Cu toate acestea, fiind audiate nemijlocit în ședința de judecată, toate părțile vătămate au declarat că prejudiciul cauzat le-a fost reparat integral și că nu mai au pretenții materiale sau morale față de inculpat.

În aceste circumstanțe, având în vedere renunțarea expresă la pretențiile formulate și lipsa unui obiect asupra căruia instanța să se mai pronunțe, acțiunile civile urmează a fi lăsate fără soluționare.

Soluționând chestiunea cu privire la mijloacele materiale de probă, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 157 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală, *constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la*

persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Conform art. 163 Cod de Procedură Penală, *procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, întocmite conform prevederilor prezentului cod, constituie mijloace de probă în cazul în care ele confirmă circumstanțele constatate în cadrul cercetării la fața locului, percheziției corporale, a domiciliului, ridicării obiectelor, documentelor, luării de probe pentru expertiză judiciară, declarației orale despre o infracțiune, prezentării pentru recunoaștere, exhumării cadavrului, verificării declarațiilor la fața locului, reconstituirii faptei, efectuării măsurilor speciale de investigații şi al altor procedee probatorii.*

În cadrul urmăririi penale, au fost recunoscute în calitate de mijloace de probă și anexate la materialele cauzei penale:

1. Prin Ordonanța din 19.04.2024 (f.d. 29-31, Vol. VI) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probe:

- *Contractul de împrumut nr. IMM_2_189_11/2014 încheiat între IM Prime Capital2 SRL şi Ciorba Natalia (ipoteca) - 7 foi;*
- *Contract de gaj N° 68/12 - ɔз din 04.07.2012 încheiat între BC Sberbank Rossii şi ÎI Ciorba Nicolae - 14 foi;*
- *Contract de vînzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 52-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker" şi ÎI „Ciorba Nicolae" - 2 foi;*
- *Contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 51-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker" şi ÎI „Ciorba Nicolae" - 2 foi;*
- *Contract de vânzare-cumpărare a mijlocului de transport nr. 53-06 din 21.06.2012 între SRL „Servicebroker" şi ÎI „Ciorba Nicolae" - 3 foi;*
- *Act de primire predare a mijlocului de transport nr. 50-06 din 06.07.2012 între SRL „Servicebroker" si ÎI „Ciorba Nicolae" - 3 foi;*
- *Ordonanţa pe cazul contravenției administrative din Federaţia Rusă nr. 88100211300013800l6 din 30.10.2014 comisă de Zabașta Anatolie - 1 foaie;*
- *Certificat despre accidentul rutier eliberat de MAI FR din 19.10.2014 comisă de Zabașta Anatolie - 3 foaie;*
- *Certificat despre accidentul rutier eliberat de MAI FR din 30.10.2014 comisă de Zabașta Anatolie - 3 foaie;*
- *Extrase bancare de la BC Sberbank Rossii pentru Antosiev Igor (Alexandru Alexandru T.) din 13.05.2014-22.01.2015 în mărimea de 921000 ruble ruseşti - 14 de foi;*
- *Extrase bancare de la BC Sberbank Rossii pentru Botezat Dmitrii din 15.06.2014 - 03.03.2015 în mărimea de 557390 ruble ruseşti- 11 foi;*

- *Extrase bancare prin terminalul Kukuruza de achitare a salariilor şoferilor RNKO PLATEJNII CENTR ALIAS KUKURUZA din 01.01.2013 - 18.04.2016 - 67 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier pe automobilul Mercedes Benz n/ *****(şofer Botezat Dmitrii) - 2 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Botezat Dmitrii) - anul 2015-5 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier nr. 1 din 23.04.2013 pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Zabaşta Anatolie) - anul 2013-3 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier nr. 2 din 30.10.2014 pe automobilul ***** Mercedes Benz (şofer Zabaşta Anatolie) - anul 2014-3 foi;*
- *Pozele despre accidentul rutier din 31.10.2014 pe automobilul *****(şofer Botezat Dmitrii) anul 2014-2 foi.*

2. Prin Ordonanța din 26.04.2024 (f.d. 71-72, Vol. VI) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probe:

- *Contract individual de muncă din 22.12.2022 încheiat între ***** GLOBAL şi Ciorba Nicolae - 5 foi;*
- *Extrasele din salariu - 11 foi;*
- *Date de identificare a salariatului Ciorba Nicolae din România - 14 foi;*
- *Extrase de pe lista apelurilor telefonice efectuate de către Ciorba Nicolae cu părţile ate şi alte persoane din anul 2014-6 foi.*

3. Prin Ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 30.04.2024 (f.d. 75-76, Vol. VI) a fost ridicat și anexat un CD-R pe care sunt plasate 4 mape și 3 înregistrări audio (f.d. 77, Vol. VI).

4. Prin Ordonanța din 19.11.2024 (f.d. 73-74, Vol. VII), au fost recunoscut și anexate următoarele mijloace materiale de probă și anume:

- *Copia extrasului din informaţia despre dosare/cerere de la Judecători Chişinău nr. 1-130502-12-2-15112024-1 la cererea de chemare în judecată a lui Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală;*
- *Copia cererii de informare asupra iniţierii litigiului din 14.11.2024 depusă de Ciorba Nicolae la Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală;*
- *Copia cererii de chemare în judecată a reclamantului Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii din 14.11.2024;*
- *Copia cererii de constatare a încălcării termenului rezonabil depusă de Ciorba Nicolae către Consiliul Superior al Magistraturii şi Procuratura Generală.*

Prin urmare, instanța de judecată consideră că, toate mijloacele materiale de probă anexate la prezenta cauză penală*, urmează de păstrat la dosar pe durata păstrării lui.*

Cheltuieli judiciare la urmărirea penală nu au fost suportate.

Corpuri delicte nu sunt.

În temeiul celor expuse, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 și 400-402 Cod de Procedură Penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Ciorba Nicolae a.n. *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 alin. (2) lit. a) Cod Penal şi i se stabilește o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a unei întreprinderi, instituții, organizații pe un termen de 3 (Trei) ani.

A aplica în privința lui *Ciorba Nicolae a.n.* ***** până ce sentința va deveni definitivă ca măsura preventivă - arestul preventiv.

Termenul ispășirii pedepsei sub formă de închisoare stabilită lui *Ciorba Nicolae a.n.* ***** a calcula din momentul reținerii.

A anunța în căutare pe inculpatul Ciorba Nicolae a.n. *****, locuitor al mun. *****.

Executarea căutării de încredințat Inspectoratului de Poliţie Edineț și despre îndeplinirea ei de informat Judecătoria şi Procuratura r-lui Edineţ

La reţinerea lui *Ciorba Nicolae a.n.* *****, acesta urmează a fi prezentat în faţa instanţei de judecată în aceiași zi pentru a i se aduce la cunoștință hotărârea, cu explicarea ordinii şi termenului de atac.

În conformitate cu art.65 al.5 Cod Penal, termenul pedepsei sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a unei întreprinderi, instituții, organizații pe un termen de 3 (Trei) ani ca pedeapsă complementară aplicată lui *Ciorba Nicolae a.n.* *****, urmează a fi calculată din momentul executării pedepsei principale sub formă de închisoare.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate: Antosiev Igor, Buga Mihail, Zabașta Anatolie, Turchin Igor și Bușinschi Dorin împotriva inculpatului *Ciorba Nicolae a.n.* *****, dat fiind faptul că părțile și-au retras pretențiile, se lasă fără examinare.

Mijloacele materiale de probă anexate la prezenta cauză penală – se vor păstra la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia**.**

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Edineţ, Sediul Central.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Bîrsan Ghenadie